

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/148/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713208152
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6713208152.12

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Fond na podporu vzdelávania, IČO: 47 245 531, so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, právne zastúpeného AENEA Legal s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 35 951 125, so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, proti žalovanej S. I. K., J. XX.XX.XXXX, Y. G. O. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpenej JUDr. Radkom Petruňom, advokátom Advokátskej kancelárie ABELOVSKÝ - PETRUŇO, so sídlom Tehelná 189, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 6.661,72 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 5.396,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.396,- Eur od 14.12.2012 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.265,72 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 1.265,72 Eur od 14.12.2012 až do zaplatenia z a m i e t a.
- III. Žalobca m á n á r o k voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 62 %.
- IV. Žalobca je p o v i n ý nahradiť trovy konania štátu v rozsahu 38 % na účet Okresného súdu Zvolen.
- V. Žalovaná je p o v i n á nahradiť trovy konania štátu v rozsahu 62 % na účet Okresného súdu Zvolen.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Študentský pôžičkový fond, so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623) sa žalobou zo dňa 21. 12. 2012, ktorá bola doručená súdu dňa 21. 12. 2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 6.661,72 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.661,72 Eur od 14. 12. 2012 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je právnickou osobou zriadenou osobitným Zákonom č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), ktorej činnosťou je poskytovanie pôžičiek študentom vysokých škôl. Žalovaná v období rokov 2010 až 2012 bola členom dozornej rady Fondu. Členstvo v dozornej rade Fondu je čestné. Člen dozornej rady Fondu nemôže byť zamestnancom Fondu. Má za to, že z charakteristiky funkcie člena dozornej rady Fondu vyplýva, že ak tento člen vykonáva činnosť pre Fond, nie je oprávnený prijímať odmenu za jej výkon. Napriek uvedenému ako zamestnávateľ konajúci prostredníctvom svojho bývalého štatutárneho orgánu a žalovaná ako zamestnankyňa uzatvorili nasledovné dohody o vykonaní práce podľa Zákonníka práce: dňa 11. 03. 2010 dohodu o vykonaní práce, predmet ktorej bolo rozpracovanie uznesenia vlády SR č. 734 zo dňa 14. 10. 2009 na podmienky Fondu na zasadnutie konané dňa 16. 03. 2010, keď odmena za túto prácu bola dojednaná vo výške 165,43 Eur, dňa 19. 04. 2010 dohodu o vykonaní práce, predmetom ktorej bola príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01. 07 2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 na zasadnutie konané dňa 22. 04. 2010, keď odmena za túto prácu bola dojednaná vo výške 165,43 Eur, dňa 14. 06. 2010 dohodu o vykonaní práce, predmetom ktorej bola príprava návrhu na dopracovanie štatútu Fondu v súlade s uzneseniami rady Fondu a dozornej

rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov a to v období od 15. 06. 2010 do 29. 06. 2010, keď za túto prácu bola dojednaná odmena vo výške 3.000,- Eur, dňa 20. 10. 2010 dohodu o vykonaní práce, predmetom ktorej bola príprava analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do 2-násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného, keď odmena za túto prácu bola dojednaná vo výške 165,43 Eur, dňa 17. 12. 2010 dohodu o vykonaní práce, predmetom ktorej bola príprava zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone o novele súvisiacich zákonov v období od 20. 12. 2010 do 31. 12. 2010, keď odmena za túto prácu bola dojednaná vo výške 3.000,- Eur a dňa 20. 04. 2011 dohodu o vykonaní práce, predmetom ktorej bola príprava alternatívneho návrhu poskytovania pôžičiek v akademickom roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách, a to na zasadnutie konané dňa 29. 04. 2011, keď odmena za túto prácu bola dojednaná vo výške 165,43 Eur, keď žalobca po skutkovej stránke žalobu ohľadne poslednej dohody doplnil písomným podaním zo dňa 20. 08. 2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 23. 08. 2013 (ďalej len „dohody“). Na základe týchto dohôd boli ním v prospech žalovanej poukázané finančné prostriedky v celkovej výške 6.661,72 Eur. Z obsahu dohôd vyplýva, že každé plnenie, ktoré žalovaná Fondu na ich základe poskytla, jednoznačne súvisí s pôsobením žalovanej v dozornej rade Fondu, resp. záležitosťami patriacimi do pôsobnosti dozornej rady Fondu, a preto má za to, že žalovaná nebola oprávnená od neho za tieto plnenia prijať odmenu, nakoľko výkon jej funkcie v dozornej rade Fondu bol čestný. Dohoda o vykonaní práce je osobitný druh zmluvy, ktorou sa zakladá pracovnoprávny vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Dohodu o vykonaní práce uzatvára zamestnanec a zamestnávateľ. On ako zamestnávateľ a žalovaná ako zamestnanec a zároveň ako člen dozornej rady Fondu neboli oprávnení uzatvoriť takéto dohody o vykonaní práce v zmysle Zákonníka práce. Tieto dohody boli uzatvorené v rozpore s § 6 ods. 7 zákona č. 200/1997 Z.z., a výslovne odporujú jeho zneniu, preto sú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Finančné prostriedky boli ním žalovanej poukázané z titulu uzatvorených dohôd, a preto má za to, že finančné prostriedky boli žalovanej vyplatené na základe absolútne neplatného právneho úkonu. S poukazom na uvedené je zrejmé, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a je povinná vrátiť mu takto prijaté plnenie. On sám nemá voči žalovanej povinnosť vrátiť jej plnenie žalovanou poskytnuté na základe dohôd, nakoľko z charakteru týchto plnení vyplýva, že boli realizované v rámci výkonu funkcie člena dozornej rady Fondu. Po právnej stránke poukázal na § 6 ods. 7 zákona č. 200/1997 Z.z., podľa ktorého členstvo v dozornej rade je čestné, ďalej na § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., podľa ktorého zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady, ďalej na § 1 ods. 5 Zákonníka práce, podľa ktorého pracovnoprávne vzťahy vznikajú najskôr od uzatvorenia pracovnej zmluvy alebo dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, ďalej na § 226 Zákonníka práce, podľa ktorého dohodu o vykonaní práce uzatvára zamestnávateľ a zamestnanec a v súvislosti s jeho nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia na § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 456 Občianskeho zákonníka, § 457 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka, keď nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil, že tento vznikol plnením z neplatného právneho úkonu, ktorým boli predmetné dohody. Okrem sumy vo výške 6.661,72 Eur žiadal uhradiť i príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 14. 12. 2012 do zaplatenia, keď listom zo dňa 04. 12. 2012 vyzval žalovanú, aby finančné prostriedky vrátila v lehote 3 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná výzvu prevzala dňa 10. 12. 2012, avšak finančné prostriedky nevrátila. Dostala sa tak do omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia ku dňu 14. 12. 2012, keď úroky z omeškania potom žiadal prisúdiť od tohto dňa až do dňa zaplatenia a to s poukazom na § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov a s poukázaním na § 517 Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 20. 03. 2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 09. 04. 2013 v súdnej veci oznámil, že podľa § 23 ods. 1 Zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania sa Študentský pôžičkový fond zrušil, pričom podľa § 23 ods. 2 zákona č. 396/2012 Z.z., právnym nástupcom Študentského pôžičkového fondu je od 01. januára 2013 Fond na podporu vzdelávania, so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 47 245 531, keď žiadal, aby súd ďalej vo veci s týmto konal ako s právnym nástupcom zaniknutého Študentského pôžičkového fondu, keď súd podľa § 107 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) následne v súdnej veci konal s právnym nástupcom Študentského pôžičkového fondu a to s Fondom na podporu vzdelávania, so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 47 245 531 ako so žalobcom, lebo ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

3. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 15. 07. 2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 16. 07. 2013 k žalobe uviedla, že ju žiada zamietnuť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania. Nie je pravdou, že sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, a preto jej nevznikla povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie. Práce, ktoré poskytla žalobcovi boli poskytnuté riadne a to v súlade so zákonom. Za to jej žalobca vyplatil ním navrhnutú a zmluvne dohodnutú odmenu. V období od 01. 08. 2009 do 31. 07. 2011 vykonávala funkciu člena dozornej rady Študentského pôžičkového fondu. Do funkcie bola menovaná Študentskou radou vysokých škôl, kde v tom čase pôsobila ako predsedníčka. Výkon funkcie vo fonde jej teda nevyplyval zo žiadneho pracovného, alebo služobného pomeru a jeho výkon bol výlučne dobrovoľný. Počas tohto obdobia ju žalobca požiadal, aby nad rámec svojej funkcie pre neho poskytla určité služby, pripravila analýzy a vypracovala isté zadania, tak ako to vyplýva zo znenia jednotlivých dohôd. Za týmto účelom so žalobcom uzavrela predmetné dohody, riadne ich vykonala a prijala za ich výkon odmenu. Nestotožňuje sa s názorom žalobcu, že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila a to prijatím odmien na základe dohôd o vykonaní práce, ktoré sú podľa jeho názoru neplatné z dôvodu ich rozporu s § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. S týmto sa nestotožňuje. Z § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. vyplýva, že jeho obsah (druhú vetu) je možné aplikovať len na osobu v postavení „zamestnanca“. Je nepochybné, že podstatným definičným prvkom pojmu zamestnanec podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce je výkon závislej práce zamestnanca pre zamestnávateľa. V § 1 ods. 2 Zákonníka práce účinného od 28. 02. 2010 do 31. 08. 2011 (t.j. v čase uzavretia jednotlivých dohôd) sa závislou prácou, ktorá je vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, považoval výlučne osobný výkon práce zamestnanca pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, za mzdu alebo odmenu, v pracovnom čase, na náklady zamestnávateľa, jeho výrobnými prostriedkami a na zodpovednosť zamestnávateľa, pričom ide o výkon práce, ktorá pozostáva z opakovania určených činností. Hoci boli dohody medzi ňou a žalobcom uzatvorené s odvolaním sa na § 226 Zákonníka práce, tvrdila, že činnosť, ktorú pre žalobcu na základe týchto dohôd vykonávala charakter závislej práce nenapĺňa. Výkon činnosti podľa týchto dohôd totiž nerealizovala podľa pokynov zamestnávateľa, v mene zamestnávateľa, v pracovnom čase ani výrobnými prostriedkami zamestnávateľa, či na jeho zodpovednosť. Je preto názoru, že právny vzťah medzi ňou a žalobcom treba posudzovať podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich zmluvu o dielo. Ak by súd napriek týmto skutočnostiam čo i len teoreticky uvažoval o možnosti neplatnosti predmetných dohôd z dôvodu, že tieto uzavrela ako zamestnanec, teda v rozpore s § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. ďalej na obranu uviedla, že z gramatického výkladu uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj z princípu ochrany pracovnoprávných vzťahov vyplýva, že ak nastane prípadná kumulácia výkonu funkcie člena dozornej rady so zamestnaneckým pomerom tohto člena dozornej rady fondu, je potrebné dať vždy prednosť ochrane pracovnoprávného vzťahu. Uvedené v danej situácii znamená, že pokiaľ žalobca ako zamestnávateľ uzavrel s ňou ako zamestnancom počas jej výkonu funkcie člena dozornej rady fondu súčasne dohody o vykonaní práce (na základe ktorých vznikol obdobný pracovnoprávny vzťah), uvedená skutočnosť mohla mať za následok nanajvyš neplatnosť jej členstva v dozornej rade fondu, a nie neplatnosť predmetných dohôd. Zákonodarca totiž na ochranu nárokov zamestnanca na odmenu za riadne vykonanú prácu pamätá práve v súvislosti s inštitútom tzv. faktického pracovného pomeru, kde zamestnancovi priznáva právo na mzdu aj z pracovného pomeru založeného na základe neplatnej pracovnej zmluvy, ak uvedenú neplatnosť nespôsobil sám zamestnanec. V tejto súvislosti poukázala na § 17 ods. 3 Zákonníka práce, podľa ktorého neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť. Ak zamestnanec prijal od zamestnávateľa plnenie na základe neplatného právneho úkonu, ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré je zamestnanec povinný vydať len vtedy, ak neplatnosť právneho úkonu zamestnanec spôsobil sám. Pri analogickom použití uvedeného ustanovenia na pomer založený na základe údajne neplatných dohôd zastáva názor, že vydať plnenie prijaté na základe údajne neplatných dohôd by bola povinná len za predpokladu, žeby neplatnosť dohôd spôsobila sama. Žalobcom tvrdenu údajnú neplatnosť dohôd však nespôsobil a ani spôsobiť nemohla. Uzavretie dohôd totiž navrhol samotný žalobca, vždy podľa toho, ako ich na zabezpečenie riadneho fungovania fondu potreboval. Dohody boli vypracované práve žalobcom a jej boli takto vyhotovené znenia jednotlivých dohôd už len predložené na podpis. Teda pokiaľ by boli predmetné dohody neplatné, spôsobil túto neplatnosť samotný žalobca, a preto nemohli by byť jej na ťarchu. Odhliadnuc od týchto skutočností, ktoré jednoznačne preukazujú nedôvodnosť uplatneného nároku, žalobca evidentne prehliada fakt, že predmetné finančné prostriedky neprijala od žalobcu bezdôvodne, ale za prácu spočívajúcu v reálnom poskytovaní služieb, ktoré osobne v prospech žalobcu riadne vykonala. Ak by aj súd zaujal názor, že dohody nebolo možné platne uzatvoriť, v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka by jej jednoznačne vznikol nárok na vydanie toho, čo žalobca získal výkonom

jej činnosti v jeho prospech mimo funkcie člena dozornej rady fondu v podobe peňažnej náhrady. Podľa § 222 ods. 3 Zákonníka práce, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na čí úkor bol získaný. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Tvrdenie žalobcu, že ak člen dozornej rady vykonáva činnosť pre fond, nie je oprávnený prijať odmenu za jej výkon, nie je správne. Toto tvrdenie totiž znamená, že žalobca nerozlišuje výkon činnosti, ktorá spadá do pôsobnosti člena dozornej rady a výkon inej činnosti. Čestný (t.j. nehonorovaný) je len výkon funkcie člena dozornej rady fondu. Ak člen dozornej rady vykonáva pre fond i iné činnosti na základe osobitných dohôd, zákon nestanovuje žiadnu prekážku, aby bol člen dozornej rady za iné činnosti mimo výkon svojej funkcie odmeňovaný alebo kompenzovaný. Nesprávne je taktiež tvrdenie žalobcu o tom, že každé plnenie, ktoré žalobcovi poskytla, súvisí s jej pôsobením v dozornej rade fondu, resp. záležitosťami patriacimi do pôsobnosti dozornej rady fondu podľa § 6 ods. 1, 4 a 6 zákona č. 200/1997 Z.z., kde je činnosť dozornej rady upravená. Taktiež z osobitnej časti dôvodnej správy k tomuto zákonu vyplýva, že dozorná rada je orgán s kontrolnou pôsobnosťou, ktorá o výsledkoch vykonávaných kontrol informuje Ministerstvo školstva a Študentskú radu vysokých škôl. Na základe uzatvorených dohôd však pre žalobcu nad rámec svojej funkcie vykonávala činnosti spočívajúce najmä v rozpracovaní uznesenia Vlády SR č. 743 zo dňa 14. 10. 2009 na podmienky fondu, príprave návrhu sadzobníka poplatkov a náhrad a podkladov poskytovania pôžičiek, príprave návrhu na dopracovanie štatútu, príprave analýzy posúdenia žiadosti o pôžičku, príprave návrhu na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spoplatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike, príprave zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek. Uvedené činnosti rozhodne nemožno kvalifikovať ako kontrolné alebo oznamovacie činnosti, ktoré by tvorili obsah výkonu funkcie člena dozornej rady fondu. Ďalej vo vyjadrení uviedla, že žalobca je za predpokladu náležitého preukázania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia oprávnený sa voči nej domáhať výlučne finančných prostriedkov v takej výške, v akej jej boli žalobcom reálne vyplatené. Keďže žalobcom jej boli vyplatené finančné prostriedky v celkovej výške 5.396,- Eur, údajný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by mohol zodpovedať nanajvyš tejto sume. Ďalej ak by teoreticky na jej strane došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, možno považovať nárok žalobcu za premlčaný. Osobitná premlčacia lehota, tak ako je stanovená v § 222 Zákonníka práce sa neaplikuje v súvislosti s obdobným pracovným pomerom založením dohodou o vykonaní práce. Uvedené vyplýva priamo z § 223 ods. 2 prvá veta Zákonníka práce. Uvedené taktiež vyplýva z ustálenej judikatúry súdov, keď poukázala na rozhodnutie R 88/1970. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná na súde dňa 21. 12. 2012 a vzhľadom na fakt, že subjektívna premlčacia doba je v danom prípade dvojročná, došlo k márnemu uplynutiu subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, v dôsledku čoho je nárok žalobcu uplatnený žalobou premlčaný. Pre úplnosť dodala, že pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň prijatia plnenia, ktoré jej bolo poskytnuté žalobcom z titulu predmetných dohôd. Žalobca totiž vedomosť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila nadobudol práve v deň, keď prijala jednotlivé odmeny z uzavretých dohôd. Z tohto dôvodu vzniesla voči nároku žalobcu námietku premlčania. Z týchto dôvodov žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 26. 02. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 03. 03. 2014 k žalobe doplnil a reagoval na vyjadrenie žalovanej k žalobe tak, že má za to, že činnosti, ktoré boli predmetom sporných dohôd jednoznačne spadali do rámca výkonu funkcie člena dozornej rady fondu. V tomto smere poukázal najmä na predmet dohôd o vykonaní práce. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z., dozorná rada je orgánom fondu, ktorá kontroluje činnosť fondu a jeho hospodárenie. Povinnosťou člena dozornej rady bolo všetky činnosti vyplývajúce z predmetných dohôd kontrolovať, regulovať, usmerňovať, resp. aj prijímať nápravné opatrenia v rôznych formách a podobách. Kontrolný proces predstavuje sústavné zisťovanie informácií o tom, ako je riadenie konkrétneho subjektu úspešné. Kontrola má analytický a podrobný charakter. Jedná sa o permanentný proces. Kontrola môže byť aj preventívna. Kontrolu v konkrétnom subjekte vykonáva vždy najvyšší článok. Kontrolný proces vo Fonde mal predstavovať najmä získavanie informácií, ich spracovanie a zhodnotenie, prijatie rozhodnutia vrátane nápravných opatrení. Ak v priebehu výkonu funkcie člena rady Fondu došlo k potrebe vykonávania činností, ktoré boli obsahom sporných dohôd, bolo povinnosťou člena dozornej rady uvedené vykonať. Napríklad v zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 11. 03. 2010 sa žalovaná zaviazala zaoberať sa materiálom vypracovaným vládou Slovenskej republiky, ktorý mal byť predmetom rokovania na zasadnutí rady fondu. Inými slovami žalovaná si mala naštudovať materiál, ktorý mal byť na zasadnutí dozornej rady Fondu prejednávaný a posudzovaný. Uvedený postup sa javí ako logický a správny, pričom nevidí

žiadny dôvod, pre ktorý by mala žalovaná za vykonanie tejto činnosti obdržať akúkoľvek formu odmeny, nakoľko si len plnila svoju funkciu. Ďalej v zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 19. 04. 2010 sa žalovaná zaviazala pripraviť návrhy na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad. Inými slovami mala si predmetný sadzobník poplatkov a náhrad prečítať a skontrolovať ho, prípadne uviesť svoje postrehy. Preto má za to, že aby žalovaná mohla pristúpiť ku kontrole sadzobníka poplatkov a náhrad, musela si ho prečítať, prípadne uviesť k nemu svoje pripomienky, ak existovali. V zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010 sa žalovaná zaviazala pripraviť návrhy na úpravu štatútu Fondu. Aj v tomto prípade si žalovaná mala štatút prečítať a skontrolovať ho, prípadne uviesť k nemu svoje postrehy. Preto má za to, že aby žalovaná mohla pristúpiť ku kontrole štatútu, tento si musela prečítať, prípadne uviesť k nemu svoje pripomienky, ak existovali. V zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 20. 10. 2010 sa žalovaná zaviazala posúdiť žiadosť o pôžičku. Jednou zo základných úloh rady Fondu je kontrolovať posudzovanie žiadosti o pôžičku a vytvorenie záveru, či sa pôžička pridellila správne, alebo nie. Za účelom vykonania čo najefektívnejšej kontroly týchto žiadostí sa museli členovia dozornej rady Fondu uvedenými záležitosťami zaoberať aj hlbšie. Aby žalovaná mohla a vedela skontrolovať žiadosť o pôžičku, musela sa uvedenou problematikou zaoberať, naštudovať si ju a zhodnotiť. V zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa „15. 12. 2010“ sa žalovaná zaviazala zaoberať poskytovaním pôžičiek s ohľadom na spolplatnenie školstva v Českej republike a zvýšenia školného v Anglicku. Zdôraznil, že jednou zo základných úloh dozornej rady Fondu bolo kontrolovať žiadosti o pôžičku. Aj v zmysle predmetnej dohody si tak žalovaná plnila len svoju funkciu člena dozornej rady Fondu. V zmysle dohody o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010 sa žalovaná zaviazal zaoberať kritériami priznávania pôžičiek. Zákon stanovoval základné kritériá poskytovania pôžičiek. Aby sa Fond nedostal do patovej situácie, bola to práve dozorná rada Fondu, ktorá mala skontrolovať kľúč, podľa ktorého rozhodne sa o zvyšných žiadostiach o pôžičku, na ktoré zákonné kritériá už nie je možné aplikovať, resp. ich použitie je vyčerpané. Aj posledná dohoda o vykonaní práce zo dňa 20. 04. 2011 sa týkala a súvisela s funkciou člena dozornej rady Fondu. Žalovaná sa zaviazala zaoberať alternatívnym návrhom poskytovania pôžičiek s ohľadom na prijaté zmeny v Slovenskej republike. Je tak nepochybné, že všetky činnosti špecifikované v sporných dohodách mali a boli preberané na zasadnutiach dozornej rady Fondu. Je irelevantné, či žalovaná uvedené činnosti vykonávala ústne (na zasadnutí dozornej rady) alebo písomne (predložením formálneho dokumentu). S poukazom na uvedené je zrejmé, že obsah činnosti, ktorý bol predmetom dohôd jednoznačne spadal do rámca výkonu funkcie člena dozornej rady Fondu. Vzhľadom na zistené nedostatky pri vyplácaní odmien pristúpil aj k porovnávaniu predmetom jednotlivých dohôd o vykonaní práce u rôznych bývalých členov rady, resp. dozornej rady Fondu a dospel k záveru, že obsah dohôd o vykonaní práce sa vždy opakuje. Vtedajší štatutár Fondu zadával rovnaké úlohy rôznym osobám, napríklad dňa 14. 06. 2010 bola uzatvorená dohoda o vykonaní práce s rovnakým predmetom činnosti s minimálne 9 bývalými členmi. Predmetom dohôd zo dňa 14. 06. 2010 bola príprava návrhu na dopracovanie štatútu fondu v súlade s uzneseniami rady Fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov. Dňa 20. 10. 2010 bola uzatvorená dohoda o vykonaní práce s rovnakým predmetom činnosti s minimálne 7 bývalými členmi. Predmetom dohôd zo dňa 20. 10. 2010 bola analýza posúdenia žiadosti o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do 2-násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného. Vtedajší štatutár Fondu predmetným spôsobom postupoval aj pri zadávaní iných úloh. Týmto poukazoval na skutočnosť, že výstup na základe predmetných dohôd nie je vždy preukázateľný a podložiteľný. V rámci kontroly, ktorá bola vo Fonde vykonaná v roku 2011 na podnet Národnej rady Slovenskej republiky už dozornou radou v novom personálnom zložení, boli zistené uvedené nedostatky. Čo sa týka dohody o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010, podľa ktorej žalovaná obdržala odmenu vo výške 3.000,- Eur brutto a dohody o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010, podľa ktorej žalovaná obdržala odmenu vo výške 3.000,- Eur brutto, dohody o vykonaní práce s rovnakým predmetom činnosti boli uzatvorené aj ďalšími členmi rady Fondu, napríklad aj K. L. Š., S. L. J., S. S. G., F. M. G., K. F. Z. L. U., K. F. S. J. O. U., ktorým každému z nich bola vyplatená odmena vo výške 3.000,- Eur brutto a K. O. H., ktorej bola vyplatená odmena vo výške 4.000,- Eur brutto. To znamená, že Fond na prípravu návrhu na dopracovanie štatútu Fondu v súlade s uzneseniami rady Fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov zaplatil minimálne sumu vo výške 28.000,- Eur za prípravu zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedené v zákone o novelách súvisiacich zákonov minimálne sumu vo výške ďalších 28.000,- Eur. Aj uvedené skutočnosti boli dôvodom, pre ktorý Národná rada Slovenskej republiky poukázala na nedostatky, pokiaľ ide o hospodárenie fondu.

5. Žalobca v ďalšom vyjadrení zo dňa 07. 03. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 17. 03. 2014 doplnil, že sporné dohody o vykonaní práce boli uzatvorené v rozpore so zákonom, a preto sú neplatné. V súlade

s § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., zamestnanec Fondu nesmie byť členom dozornej rady Fondu, teda analogicky člen dozornej rady Fondu nesmie byť zamestnancom Fondu. Dohoda o vykonaní práce nezakladá pracovný pomer, avšak je pracovnoprávnym vzťahom, účastníkom ktorého je zamestnanec a zamestnávateľ. Ak by teoreticky pripustil (čo však nepripúšťa), že člen dozornej rady fondu môže byť zamestnancom fondu, bol by v podriadenej pozícii voči svojmu zamestnávateľovi, t.j. subjektu, ktorý mal riadiť a spravovať. Za fond koná štatutárny orgán, ktorým je riaditeľ. Člen dozornej rady Fondu ako zamestnanec Fondu by bol nútený konať na základe požiadaviek riaditeľa, t.j. osoby, ktorú mal v zmysle zákona kontrolovať. Uvedený stav by jednoznačne bol konfliktom záujmov. Zákonodarca však obsahom zákona vznik predmetného stavu absolútne vylúčil. Všetky činnosti, ktoré mala žalovaná pre Fond vykonávať súviseli s výkonom jej funkcie ako člena dozornej rady Fondu. Obsah činnosti, ktorý je špecifikovaný v jednotlivých dohodách jednoznačne súvisí s výkonom funkcie člena dozornej rady Fondu a spadá do jej rámca. Fond nemohol od žalovanej prijať neoprávnený prospech, pretože výkon funkcie bol bezodplatný, t.j. bez nároku na odmenu a poskytnuté plnenie súviselo s výkonom funkcie člena dozornej rady Fondu. Člen rady Fondu si iba plnil svoje povinnosti z titulu výkonu čestnej funkcie. Fond z titulu neplatnosti dohôd o vykonaní práce nie je tak povinný vrátiť žalovanej žiadne plnenie. Fond vznikol v roku 1997. Avšak pred rokom 2004 ani po roku 2011 sa dohody o vykonaní práce neuzatvárali, a ani členom rád Fondu sa nevyplácali žiadne finančné prostriedky. Členovia rád Fondu bezodplatne plnili aj úlohy uvedené v dohodách o vykonaní práce, lebo to považovali za výkon svojej funkcie. Stotožňuje sa však s vyjadrením žalovanej, že § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. možno aplikovať iba na osobu zamestnanca a zároveň v tom, že ak zmluvné strany pristúpili k uzatvoreniu dohody o vykonaní práce, mali záujem na tom, aby zamestnanec, teda žalovaná vykonávala pre zamestnávateľa, t.j. pre neho závislú prácu. V opačnom prípade by dochádzalo k obchádzaniu zákona a bol by naplnený ďalší dôvod neplatnosti dohôd o vykonaní práce podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Nemožno však opomenúť fakt, že obsah činnosti, ktorý bol predmetom sporných dohôd spadal do rámca výkonu funkcie člena dozornej rady Fondu, ktorý bol výkonom čestným a ako sama žalovaná uviedla „nehonorovaným“. S poukazom na uvedené je zrejmé, že žalovaná nemohla a ani nemôže požadovať odmenu, resp. akúkoľvek inú formu odplaty za výkon činností, ktoré spadali do rámca výkonu jej funkcie člena dozornej rady Fondu. Ďalej má za to, že žalovaná nenadobudla status zamestnanca, nakoľko dohoda o vykonaní práce nikdy platne a účinne nevznikla. S poukazom na uvedené sa žalovaná ani nemôže domáhať ochrany Zákonníka práce, ktorú Zákonník práce poskytuje len zamestnancom. Preto je nutná aplikácia § 17 ods. 3 Zákonníka práce. Sama žalovaná poukazuje na skutočnosť, že sporné dohody je potrebné posudzovať s poukazom na § 631 Občianskeho zákonníka, napriek uvedenému sa však domáha ochrany podľa Zákonníka práce. Súčasne má za to, že ak by aj aplikácia Zákonníka práce bola možná, § 17 ods. 3 Zákonníka práce by nebolo možné v danom prípade použiť, nakoľko žalovanej nemohla vzniknúť žiadna škoda, keďže vykonávala nehonorovanú funkciu. § 223 Zákonníka práce na dohody o vykonaní práce nie je možné aplikovať a to z dôvodu zákonného zákona definovaného v ods. 2 § 223 Zákonníka práce. Žalovaná sa bezdôvodne obohatila o to všetko, čo musel v jej prospech vynaložiť na základe sporných dohôd o vykonaní práce. Za žalovanú odvádza aj preddavky v zmysle Zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmu, čím sa žalovaná rovnako bezdôvodne obohatila. Uvedené bolo daňovou povinnosťou žalovanej a nie jeho. V danom prípade bol len v pozícii platiteľa dane v zmysle citovaného zákona. Čo sa týka Fondu, tento mal nastavený určitý kontrolný mechanizmus, ktorý mal fungovať nasledovným spôsobom: a) činnosť Fondu mala byť kontrolovaná dozornou radou Fondu, b) výročnú správu o činnosti a hospodárení Fondu schvaľovala rada Fondu, c) štatutárny orgán Fondu - riaditeľ za svoju činnosť zodpovedal rade Fondu. Čo sa týka výročnej správy Fondu za rok 2010, ktorá bola predložená do príslušného výboru Národnej rady Slovenskej republiky v roku 2011 a prerokovávaná v mesiaci 06/2011, táto nebola príslušným výborom Národnej rady Slovenskej republiky vzatá na vedomie. Práve s poukazom na túto skutočnosť sa spustil celý mechanizmus preverovania správnosti, resp. zákonnosti poskytovania peňažného plnenia Fondom jednotlivým členom rád Fondu, čo vyplýva aj z výročnej správy Fondu za rok 2011, ktorá je zverejnená na webovej stránke Fondu. V zmysle § 4 písm. e) zákona č. 200/1997 Z.z., sa výročná správa Fondu predkladá Národnej rade Slovenskej republiky. Po internom prešetrení minulej činnosti Fondu týkajúcej sa vyplácania peňažného plnenia Fondom jednotlivým členom rád Fondu, Fond pristúpil k zaslaniu výziev dotknutým osobám, aby peňažné plnenia vrátili. Nakoľko väčšina bývalých členov rád Fondu na predmetné výzvy nereagovala, alebo sa vyjadrila, že neexistuje dôvod na vrátenie plnenia, Fond pristúpil voči týmto osobám k podaniu žalôb na súdoch.

6. K námietke premlčania nároku vznesenej žalovanou žalobca vo vyjadrení zo dňa 13. 03. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 18. 03. 2014 uviedol, že ju považuje za bezdôvodnú a neopodstatnenú. V danom prípade subjektívna premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 05. 10. 2011, kedy revízie

orgány na základe odborného právneho stanoviska vytkli Fondu nesprávnosť vyplatenia finančných prostriedkov bývalým členom rád Fondu. Fond sa neoprávnene vyplatenými odmenami začal zaoberať v roku 2011, čo vyplýva z výročnej správy za rok 2012 pôvodného Študentského pôžičkového fondu a pôvodného PFZP (Fondu), ktorá je zverejnená na webovej stránke Fondu www.fnpv.sk <<http://www.fnpv.sk>>. Fond predložil do výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport výročnú správu o činnosti a hospodárení Študentského pôžičkového fondu, vrátane účtovnej závierky za rok 2010. Dňa 16. 06. 2011 sa konala 15. schôdza výboru, predmetom ktorej okrem iného bolo aj prerokovanie výročnej správy za rok 2010. Výbor prerokoval predloženú výročnú správu a následne neprijal platné uznesenie, ktorým by vzal túto výročnú správu na vedomie a žiadal preveriť zistenia. S poukazom na uvedené rada Fondu dňa 14. 09. 2011 prijala uznesenie rady ŠPF zo dňa 14. 09. 2011. Z tohto vyplýva „Riaditeľovi sa ukladá Fondu vyžiadať od právnik Fondu stanovisko, či s členom rady a dozornej rady môže Fond uzatvárať dohodu o vykonaní práce, vrátane vyjadrenia, či je uzatváranie takýchto dohôd v súlade s § 5 ods. 4 zákona o ŠPF“. V danom čase už členmi rady ŠPF neboli členovia rady, ktorí prijali od ŠPF peňažné plnenia. Rada ŠPF fungovala v novom personálnom zložení. V nadväznosti na uznesenie Rady ŠPF zo dňa 14. 09. 2011 bolo v októbri 2011 právnym zástupcom ŠPF vypracované právne stanovisko a to Memorandum zo dňa 05. 10. 2011, predmetom ktorého bola „Problematika uzatvárania dohôd o vykonaní práce členom rady Fondu a členom dozornej rady so Študentským pôžičkovým fondom a ich súlad s ustanovením § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde“. V zmysle Memoranda bolo právnym zástupcom Fondu vyslovený nasledovný záver: „Dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady Fondu a členom dozornej rady s ŠPF nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona o ŠPF“. Následne na základe predmetného odborného stanoviska postupovali revízne orgány Fondu a vytkli Fondu nesprávnosť vyplatenia finančných prostriedkov bývalým členom rád Fondu. Tak najskorší možný začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je od 05. 10. 2011. Občiansky zákonník rozlišuje plynutie objektívnej a subjektívnej premlčacej doby. S poukazom na § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby a objektívnej premlčacej doby môže byť rôzny. Žalovaná nepredložila súdu žiadne doklady preukazujúce, resp. potvrdzujúce jej tvrdenie o premlčaní nároku v takmer celej jeho časti. Žalovaná doteraz nepreukázala, že subjektívna premlčacia doba uplynula skôr, ako bol nárok, ktorý je predmetom tohto konania uplatnený na súde. V deň prijatia finančných prostriedkov začala plynúť objektívna premlčacia doba a nie subjektívna premlčacia doba. Podstatou subjektívnej premlčacej doby je skutočnosť, že začína plynúť od momentu, v ktorom sa subjekt reálne dozvie o bezdôvodnom obohatení na jeho úkor a nie od momentu, v ktorý sa subjekt o bezdôvodnom obohatení teoreticky mohol dozvedieť. V danom prípade subjektívna premlčacia doba nezačala plynúť v rovnakom momente, ako premlčacia doba objektívna. Preto má za to, že plynutie subjektívnej premlčacej doby v danom prípade žalovaná nepreukázala. Občiansky zákonník priznáva ochranu osobe oprávnenej, t.j. osobe, ktorá sa domáha svojho nároku (v danom prípade vydania bezdôvodného obohatenia) tým, že ustanovuje, že lehota na uplatnenie jej práva začína plynúť od momentu, kedy sa oprávnená osoba reálne dozvie, t.j. má skutočnú vedomosť o tom kto a kedy sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Osoba oprávnená sa nemôže domáhať svojho práva skôr, ako sa o svojom nároku dozvedela. Ochrana osoby oprávnenej je však limitovaná plynúť objektívnej premlčacej doby. Uvedeným Občiansky zákonník (s poukazom na princíp právnej istoty) priznáva ochranu aj osobe povinnej. Osobe oprávnenej môže subjektívna premlčacia doba začať plynúť kedykoľvek, aj po uplynutí objektívnej premlčacej doby, avšak ak osoba povinná vznesie námietku premlčania, nárok osoby oprávnenej jej súdom priznaný nebude. On sa v predmetnom konaní domáha nároku, na ktorého uplatnenie mu v čase podania žaloby neuplynula premlčacia doba objektívna, ani subjektívna.

7. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 10. 06. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 16. 06. 2014 k obrane okrem iného doplnila, že primárne z gramatického výkladu zákonného ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., vyplýva, že sa toto ustanovenie vzťahuje výlučne na osobu, ktorá je vo vzťahu k Fondu zamestnancom. V predmetnej veci nie je sporné, že so žalobcom uzavrela niekoľko dohôd o vykonaní práce, na základe ktorých pre žalobcu vykonávala práce právneho charakteru. Napriek existencii týchto dohôd je však jednoznačne presvedčená, že kritériá naplňajúce obsah pojmu zamestnanec na strane jej osoby splnené neboli. Z tohto dôvodu aplikácia citovaného zákonného ustanovenia nie je vo vzťahu k jej osobe dôvodná. Niet pochyb o tom, že zákon č. 200/1997 Z.z., legálnu definíciu pojmu zamestnanec neobsahuje, napriek tomu, že zákon tento pojem používa. Definícia pojmu zamestnanec bola v rozhodnom období v našom právnom poriadku obsiahnutá v § 11 Zákonníka práce. Podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa

závislú prácu. Základným kritériom vymedzenia pojmu zamestnanec je výkon závislej práce, ktorej zákonná definícia bola v rozhodnom období obsiahnutá v § 1 ods. 2 Zákonníka práce. Napriek tomu, že dohody medzi ňou a žalobcom boli uzatvorené s odvolaním sa na § 226 Zákonníka práce, má za to, že činnosť, ktorú pre žalobcu na základe týchto dohôd vykonávala, za výkon závislej práce rozhodne považovať nemožno. Dohoda o vykonaní práce síce predstavuje pracovnoprávny vzťah medzi zamestnancom a zamestnávateľom, no len za predpokladu, že vzniká pri výkone závislej práce. Tu poukázala na rozsudku NS ČR zo dňa 23. 03. 2012 sp. zn. 4Ads 175/2011. Z uvedených definičných znakov závislej práce v súdenom prípade absentujú: znak osobnej, či hospodárskej závislosti, ktorý je podľa súdnej praxe a právnej teórie kľúčovým znakom závislej práce, keď v tejto súvislosti uviedla, že vo vzťahu ku ňou vykonávanej práci jej žalobca de facto žiadne pokyny (príkazy) nedával. V prípade každej dohody jej žalobca len navrhol jej vykonanie, pričom bolo na jej autonómnom rozhodnutí, či návrh na vykonanie pracovnej činnosti prijme alebo nie. Ak by súd teoreticky požiadavku žalobcu na výkon pracovnej činnosti vyhodnotil ako pokyn, potom treba dodať, že pokyn žalobcu sa vzťahoval jedine a výlučne k výsledku práce (napríklad pripraviť návrh sadzovníkov poplatkov, rozpracovať uznesenia vlády a podobne). Odborné pokyny k vykonaniu práce, ani pokyny týkajúce sa spôsobu, či miesta výkonu práce jej žalobca nezadával a napokon ani zadávať nemohol, keďže žalobca nebol odborne vybavený na to, aby ju v súvislosti s výkonom práce akokoľvek inštruoval. Žalobca jej v danom prípade navrhol výkon práce za navrhnutú odplatu v navrhnutom časovom období, pričom bolo výlučne na nej, akým spôsobom, s využitím akých pracovných prostriedkov, na akom mieste, prípadne za pomoci (prostredníctvom koho) danú prácu vykoná. Okrem toho nebola súčasťou organizačnej štruktúry žalobcu, nemala svojho nadriadeného, ani podriadeného, nemala povinnosť podávať správy o postupe pri vykonávaní práce, resp. o výsledkoch práce, žalobca nevedol jej osobný spis, nespracovával jej osobné údaje, nepodliehala kontrole žalobcu, nemala so žalobcom určenú pracovnú dobu a podobne. Za mimoriadne významnú skutočnosť, ktorá svedčí o neexistencii vzťahu závislosti medzi ňou a žalobcom považuje fakt, že odmena, ktorú jej žalobca na základe dohôd vyplácal predstavovala prakticky zanedbateľný zdroj v rámci celkových jej príjmov, ktoré v dotknutom období dosahovala. Ako členka dozornej rady vykonávala túto funkciu 2 roky. Vzhľadom na výšku odmeny vyplatené žalobcom 5.396,- Eur a dobu, počas ktorej funkciu člena dozornej rady zastávala (24 mesiacov) predstavuje priemerná mesačná odmena za výkon činností podľa predmetných dohôd sumu 225,- Eur. Pre porovnanie v uvedenom období predstavoval jej mesačný príjem z pracovného pomeru, v rámci ktorého vykonávala prácu advokátskeho koncipienta sumu od 1.700,- Eur do 2.100,- Eur. Ďalej poukázala na tú skutočnosť, že práce síce na základe predmetných dohôd vykonala osobne, no žalobca požiadavku na osobný výkon týchto prác nemal. Zjednodušene povedané, žalobcovi nezáležalo na tom, či právne služby poskytne osobne, resp. prostredníctvom tretej osoby. Rozhodný bol pre žalobcu výlučne výsledok práce. Pokiaľ ide o ďalšie znaky osobného výkonu práce, práce pre žalobcu vykonávala na svoje vlastné náklady s použitím svojich pracovných prostriedkov (počítač, papier, literatúra a podobne) a to v čase svojho osobného voľna, keďže pracovný čas nemala určený. Znak sústavnosti je ďalším z významných definičných znakov závislej práce. Tento znak v danom prípade naplnený nie je. Počas dvoch rokov trvajúceho výkonu funkcie člena dozornej rady totiž so žalobcom uzatvárala dohody o vykonaní práce viac menej sporadicky. O sústavnosti výkonu práce teda nemôže byť reč. K otázke (ne) závislosti jej vzťahu k žalobcovi napokon dodala, že pre posúdenie toho, či vzťah závislým je alebo nie je, je významné aj to, či samotní účastníci tohto vzťahu vnímajú svoje vzájomné postavenie ako podriadené/nadriadené. V tomto smere poukázala na výpoveď vtedajšieho štatutárneho zástupcu Fondu, ktorý uviedol, že nikdy nechápal dohodu o vykonaní práce ako pracovný pomer, resp. že jeho vôľa nesmerovala k založeniu stáleho pracovného pomeru. Vzhľadom na tieto skutočnosti zastáva preto názor, že činnosť, ktorú pre žalobcu na základe dohôd vykonávala, nie je závislou prácou v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce. Z tohto dôvodu § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., na jej prípad nemožno aplikovať. Nemožno uvažovať o neplatnosti predmetných dohôd. V tejto súvislosti ešte dodala, že pokiaľ zákonodarca použil v predmetnom zákonnom ustanovení pojem zamestnanec, javí sa byť logické vykladať zámer zákonodarcu sledovaný zákonným ustanovením § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., tak, že cieľom bolo zrejme znemožniť, aby sa členmi dozornej rady Fondu (resp. rady Fondu) stávali osoby, ktoré sú na Fonde „závislé“ (zamestnanci). To však súčasne neznamená, žeby snáď členom dozornej rady nemohla byť povedzme osoba, ktorá pre Fond z času na čas niečo krátkodobo vykoná, napríklad raz štvrtročne vykoná záhradnícke práce a podobne. V otázke interpretácie prejavu vôle poukázala na súdnu prax a uplatňovaný princíp priority výkladu právneho úkonu smerujúceho k jeho platnosti, nie naopak, k neplatnosti, resp. princíp prednosti skutočnej vôle zmluvných strán nad formálnym prejavom tejto vôle (I ÚS 2061/08). Na podporu uvedenej argumentácie poukázala tiež na súčasnú súdnu prax prezentovanú najmä rozhodnutím NS ČR zo dňa 13. 02. 2014 sp. zn. 6Ads 46/2013 a rozhodnutím NS

SR zo dňa 23. 04. 2009 sp. zn. 3Sžf 80/2008. Pre prípad, žeby súd napriek argumentom predsa len prijal záver, že sú predmetné dohody neplatné, je potrebné dať vždy prednosť ochrane pracovnoprávneho vzťahu, keď v tejto súvislosti zotrvala na predchádzajúcom svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 15. 07. 2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 16. 07. 2013. Ďalej pripomenula, že finančné prostriedky neprijala od žalobcu bezdôvodne, ale za prácu spočívajúcu v reálnom poskytovaní služieb, ktoré osobne v prospech žalobcu vykonala. Teda z predmetných dohôd mala prospech nielen ona, ale aj žalobca a to z riadneho vykonania prác v zmysle dohôd. Ak by súd teda zaujal názor, že dohody nebolo možné platne uzatvoriť, v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka by jej jednoznačne vznikol nárok na vydanie toho, čo žalobca získal z výkonu jej práce v jeho prospech mimo výkonu funkcie člena dozornej rady Fondu v podobe peňažnej náhrady. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že ak člen dozornej rady vykonáva činnosť pre Fond, nie je oprávnený prijať odmenu za jej výkon, mylí sa. Toto tvrdenie totiž znamená, že žalobca nerobí rozdiel medzi výkonom činnosti, ktorá spadá do pôsobnosti člena dozornej rady a výkonom inej činnosti, ktorá do rámca funkcie člena dozornej rady nespadá. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, podľa ktorého práca, ktorú v prospech žalobcu vykonala súvisí s jej pôsobením v dozornej rade Fondu, resp. záležitosťami patriacimi do pôsobnosti dozornej rady Fondu podľa § 6 ods. 1, 4 a 6 zákona o ŠPF. Je totiž nepochybné, že dozorná rada je orgánom rýdzo kontrolným. Úvahy o tom, žeby snáď činnosti typu - rozpracovanie uznesenia vlády, príprava návrhu sadzobníkov poplatkov a náhrad a podklady poskytovania pôžičiek, príprava návrhu na dopracovanie štatútu, príprava analýzy posúdenia žiadosti o pôžičku, príprava návrhov na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spoplatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike, či príprava zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek mali mať kontrolný charakter, nemajú racionálny základ. V súvislosti s výškou vyplatennej odmeny zdôraznila, že dôvodnosť, adekvátnosť, či primeranosť odmeny nie je, ani nebola zo strany žalobcu spochybňovaná. Osobitne zdôraznila opätovne, že ak by došlo teoreticky k vzniku bezdôvodného obohatenia (čo však poprela), vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba nárok žalobcu považovať za premlčaný. Žaloba bola súdu doručená dňa 21. 12. 2012, fakt, že subjektívna premlčacia doba je v danom prípade dvojročná svedčí o tom, že došlo k márnemu uplynutiu subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia u žalobcu. Podľa nej pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň prijatia plnenia, ktoré jej bolo zo strany žalobcu na základe dohôd poskytnuté. Ak by totiž platilo tvrdenie žalobcu, že dohody sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, išlo by o neplatnosť, ktorá pôsobí od počiatku, voči všetkým. Za takéhoto stavu sa žalobca najneskôr dňom vyplatenia jednotlivých odmien musel dozvedieť o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Okrem toho tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sa mal žalobca o neplatnosti predmetných dohôd dozvedieť údajne až dňa 05. 10. 2011 a to na základe Memoranda vypracovaného jeho právnym zástupcom, toto tvrdenie považuje za účelové. Preto trvala na vznesenej námietke premlčania.

8. O žalobe žalobcu prvoinštančný súd prvýkrát rozhodol rozsudkom č.k. 14C/148/2013-356 zo dňa 17.06.2014, ktorým uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 134,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 134,- Eur od 14.12.2012 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobu v časti o zaplatenie sumy 6.527,72 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6.527,72 Eur od 14.12.2012 až do zaplatenia zamietol, o trovách konania rozhodol tak, že uložil povinnosť žalobcovi žalovanej nahradiť trovy konania v sume 2.811,52 Eur na účet jej právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Prvoinštančný súd právny vzťah vzniknutý na základe dohôd o vykonaní práce posúdil ako pracovnoprávny vzťah a odmietol argumentáciu žalovanej, že by dohody o vykonaní práce mali podliehať ustanoveniu § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná spĺňala definíciu zamestnanca podľa § 11 Zákonníka práce (zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu) a jej postavenie zodpovedalo aj výkladu pojmu zamestnanca podľa práva „ES“, kde sa za zamestnanca považuje každý, kto vykonáva skutočnú prácu pre iného v podriadenosti k nemu. Žalovaná podľa názoru prvoinštančného súdu vykonávala pre Študentský pôžičkový fond pracovné úlohy konkretizované v jednotlivých dohodách za dojednanú odmenu a bola vo vzťahu podriadenosti voči tomu, kto jej úlohu zadal a tiež v určitej finančnej závislosti, keďže za vykonanie každej pracovnej úlohy bola dojednaná odmena. Vznikom pracovnoprávneho vzťahu došlo podľa názoru prvoinštančného súdu k porušeniu § 5 ods. 4 v čase uzavretia dohôd o vykonaní práce platného a účinného zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde (ďalej aj ako „zákon č. 200/1997 Z.z.“), ktorý vylučoval, aby členom dozornej rady Študentského pôžičkového fondu boli zamestnanci fondu. I keď žalovaná v čase menovania do funkcie členky dozornej rady Študentského pôžičkového fondu, ani v bezprostredne nasledujúcom období nebola zamestnancom

fondy a týmto sa stala až po tom, ako uzatvorila dohody o vykonaní práce, členstvo žalovanej v dozornej rade preto nie je možné podľa záverov prvoinštančného súdu v tomto rozsudku považovať za neplatné, ako to tvrdila žalovaná. Naopak, neplatné sú dohody o vykonaní práce, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že obchádzajú zákon a sú v rozpore so zákonom č. 200/1997 Z.z., ktorého účelom podľa znenia § 5 ods. 4 bolo v prvom rade to, aby fyzická osoba - člen rady alebo dozornej rady Študentského pôžičkového fondu (ďalej aj ako „fond“) sa v prípade, ak sa stane zamestnancom fondu, čím sa dostane do vzťahu „závislosti a podriadenosti“ vzdal členstva v dozornej rade fondu. Uzatvorenie dohôd o vykonaní práce počas trvania členstva v dozornej rade bolo aj v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť týchto právnych úkonov súd prvej inštancie posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nie podľa ustanovenia § 17 Zákonníka práce, ktorý nebolo možné s poukazom na dôvody neplatnosti dohôd aplikovať. Rovnako námietku premlčania vznesenú žalovanou podriadil prvoinštančný súd ustanoveniam § 100, 101 a 107 Občianskeho zákonníka, ktorý je vo vzťahu k Zákonníku práce predpisom všeobecným (lex generalis) z dôvodu, že ustanovenie § 223 ods. 2 Zákonníka práce vylučuje aplikáciu § 222 Zákonníka práce o bezdôvodnom obohatení. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu vyplynula žalovanej podľa záverov tohto rozsudku z ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Na základe 6 dohôd o vykonaní práce bolo žalovanej vyplatených len 5.396,- Eur ako netto odmena. Žalovaná by sa tak mohla bezdôvodne obohatiť len o sumu 5.396,- Eur. Ohľadne časti tohto nároku však žalovaná podľa záverov súdu prvej inštancie sa úspešne dovolala jeho premlčania. Obranu žalobcu, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné určiť na deň 05.10.2011, kedy bolo spracované právne stanovisko pod názvom Memorandum k problematike uzatvárania dohôd o vykonaní práce, nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodnú obranu s odôvodnením, že právny predchodca žalobcu poznal skutkové okolnosti, z ktorých mohol usudzovať získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor žalovanou už pri uzatváraní týchto dohôd. Odmena na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 11.03.2010 bola žalovanej vyplatená 16.03.2010 v sume 134,- Eur, na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 19.04.2010 bola žalovanej vyplatená odmena dňa 22.04.2010 v sume 134,- Eur, na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 14.06.2010 žalovanej bola vyplatená odmena dňa 29.06.2010 v sume 2.430,- Eur, na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 20.10.2010 žalovanej bola vyplatená odmena v sume 134,- Eur dňa 22.10.2010. Odmena podľa dohody o vykonaní práce zo dňa 17.12.2010 bola žalovanej vyplatená dňa 20.12.2010 v sume 2.430,- Eur a odmena na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 20.04.2011 bola žalovanej vyplatená dňa 29.04.2011 v sume 134,- Eur.

9. Súd prvej inštancie vyslovil záver, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia možno žalobcovi priznať iba z dohody o vykonaní práce zo dňa 20.04.2011 v sume 134,- Eur (dojednaná odmena brutto 165,43 Eur, vyplatená odmena netto 134,- Eur) a vo vzťahu ku všetkým ostatným dohodám uzatvoreným v období od 11.03.2010 do 17.12.2010 sa žalovaná úspešne dovolala premlčania, keďže žaloba bola podaná na súde iba dňa 21.12.2012. Nárok žalobcu na plnenie z týchto neplatných dohôd o vykonaní práce prvoinštančný súd vyhodnotil ako premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, preto ho nepriznal. Žalobca sa podľa názoru súdu prvej inštancie dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu dňom podpísania jednotlivých dohôd, pretože si musel byť vedomý toho, že sú uzatvárané v rozpore so zákonom, lebo ho obchádzajú a najneskôr dňom vyplatenia dlžných súm žalovanej sa dozvedel aj o tom, kto sa na jeho úkor a v akej výške obohatil. Právne zdôvodnil úspešne vznesenú námietku premlčania žalovanou § 100, § 101 a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

10. Na odvolanie žalobcu, ako i žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 14C/148/2013-356 zo dňa 17.06.2014 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením „č.k. 17Co/455/2015-358“ zo dňa 23.11.2016 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd zaujal názor k vznesenej námietke premlčania vznesenej žalovanou, keď poukázal na to, že plynutie subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 28Cdo/1764/2009 zo dňa 15.07.2009, aj sp.zn. 28Cdo/208/2012 viaže ku dňu, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Vyžaduje sa skutočná (preukázaná) vedomosť oprávneného a nepostačuje, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti (skutkové okolnosti), z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodit' (dozvedieť aj skôr). Vedenie Študentského pôžičkového fondu v osobe F. L. L. (vo funkcii riaditeľa do 31.10.2011), ktorý sám odmeny členom rady fondu a dozornej rady priznával, nemal záujem skúmať platnosť dohôd a oprávnenosť výplaty odmien na základe dohôd o vykonaní práce členom orgánov Študentského pôžičkového fondu. Nové vedenie Študentského pôžičkového fondu sa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa

na úkor Študentského pôžičkového fondu obohatil, dozvedel až po vypracovaní právneho stanoviska advokátskej kancelárie AENEA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, po neschválení výročnej správy a účtovnej závierky za rok 2010, a to dňa 05.10.2011. Od tohto dňa začala podľa názoru odvolacieho súdu plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Dátum 05.10.2011 považoval za začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 6CoPr/4/2014 zo dňa 19.06.2014, ako aj Krajský súd v Žiline v rozsudku č.k. 11CoPr/7/2013-315 zo dňa 30.06.2014, na ktorý v konaní opakovane žalovaná odkazovala. Dátum 05.10.2011 ako okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby akceptoval i Krajský súd v Žiline v ďalšom rozsudku sp.zn. 6CoPr/9/2014 zo dňa 21.05.2015. Určenie momentu plynutia subjektívnej premlčacej doby od 05.10.2011 Okresným súdom Bratislava V nevytkol ako nesprávny záver súdu prvej inštancie ani Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 10CoPr/5/2015 zo dňa 27.08.2015 a za nesprávne právne posúdenie veci označil Krajský súd v Nitre v uznesení sp.zn. 9CoPr/3/2015 zo dňa 14.04.2016 záver súdu prvej inštancie, že subjektívna premlčacia doba podľa § 107 Občianskeho zákonníka v totožnej právnej veci plynie od vyplatenia odmien účastníkovi dohody o vykonaní práce. Krajský súd v Nitre konštatoval, že z hľadiska plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je určujúcim okamihom deň 05.10.2011 a nie jednotlivé dátumy vyplatenia odmien žalovanému, ako to ustálil súd prvej inštancie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 5Cdo/435/2014 zo dňa 29.06.2016, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2014 sp.zn. 11CoPr/7/2013 nevytkol súdom prvej a druhej inštancie nesprávne právne posúdenie veci v otázke, či bola námietka premlčania žalovanou vznesená dôvodne, keď súdy vychádzali zo záveru, že až 05.10.2011 sa mohol žalobca z memoranda právneho zástupcu žalobcu dozvedieť o tom, že na strane žalovaných, od ktorých sa domáhal žalobca vydania bezdôvodného obohatenia na rovnakom skutkovom a právnom základe vzniklo bezdôvodné obohatenie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení tak vyslovil právny názor, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca i v predmetnej veci uplatnil v rámci plynutia objektívnej, ako aj subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že súd prvej inštancie je týmto právnym názorom odvolacieho súdu v danej veci viazaný. Odvolací súd ďalej v zrušujúcom uznesení poukázal na to, že obrana žalovanej v spore je zmätočná. Vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie nebola preukázaná vôľa účastníkov dohody o vykonaní práce uzavrieť skutočne dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Takáto dohoda podľa názoru odvolacieho súdu mala iba zastrieť a odôvodniť vyplatenie odmien členom rady fondu a dozornej rady Študentského pôžičkového fondu, ktorým zákon č. 200/1997 Z.z. nedovoľoval za členstvo v orgánoch fondu vyplácať akúkoľvek odmenu z dôvodu, že výslovne ustanovoval, že členstvo a funkcie v rade fondu a dozornej rade fondu je čestné. K takémuto záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 5Cdo/435/2014, keď vyslovil, že v prejednávanej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia od členky rady fondu na základe dohody o vykonaní práce je potrebné skúmať, či uzatvárali účastníci takéto dohody (zmluvy) na podklade skutočnej vážnej vôle a zámeru vyvolať ich právne účinky, t.j. vznik pracovnoprávneho vzťahu alebo týmto spôsobom len obchádzali zákon a absenciu jeho ustanovení, ktoré neumožňovali odmeňovanie členov rady fondu. Podľa názoru dovolacieho súdu bolo potrebné skúmať, či nešlo o simulovaný právny úkon, a či zastieraný právny úkon je platný a vyvolal následky predpokladané zákonom. Odvolací súd súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce nemohli žalobca a žalovaná uzavrieť z dôvodu, že to výslovne zakazoval zákon č. 200/1997 Z.z. v § 5 ods. 4, podľa ktorého zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady a na základe neplatnej dohody o vykonaní práce nemohol medzi stranami sporu vzniknúť pracovnoprávny vzťah. Z tohto dôvodu nebolo možné na právny vzťah účastníkov aplikovať ustanovenia Zákonníka práce. K správne záveru, či na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka však podľa odvolacieho súdu bolo potrebné zisťovať, aké práce mali byť na základe dohody o vykonaní práce vykonávané, či ukladané úlohy spadali do pôsobnosti člena dozornej rady alebo išlo o práce mimo pôsobnosti tejto funkcie ako tvrdila žalovaná. Súd prvej inštancie popísal síce v rozhodnutí svoje zistenia z dohôd o vykonaní práce z hľadiska ich predmetu, ale tieto dôkazy nevyhodnotil porovnaním kompetencií člena dozornej rady, teda či si žalovaná len plnila čestnú funkciu alebo poskytla žalobcovi odborné služby ako to sama v konaní tvrdí. Pre záver o tom, či za práce vykonané na základe dohôd o vykonaní práce patrí žalovanej akákoľvek odmena, je nevyhnutné skúmať aj výstupy žalovanej o splnených úlohách, ktoré mali byť predkladané písomne aj ústne. Ústne referáty o splnenej úlohe by mohli byť zachytené v zápisnici o zasadnutí rady fondu a dozornej rady. Keďže sa v konaní tvrdí, že rovnaké dohody o vykonaní práce s totožnými úlohami boli uzatvárané aj s ostatnými členmi rady fondu a dozornej rady, nevyhne sa súd prvej inštancie tomu, aby sa oboznámil s textom dohôd uzavretými s ostatnými členmi dozornej rady, ktorým podľa listinných dôkazov tvoriacich súčasť spisu boli v rovnaký

deň vyplácané odmeny v rovnakej výške ako žalovanej. Pre záver, či žalovaná skutočne a riadne vykonala určité práce pre žalobcu poslúži porovnanie predmetu dohôd o vykonaní práce uzavretých s ostatnými členmi dozornej rady, a tiež nimi predkladanými výsledkami o splnení uloženej úlohy. Pokiaľ odvolací súd hovorí o dohode o vykonaní práce, tak nie z dôvodu, že by zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanou v dňoch 11.03.2010, 19.04.2010, 14.06.2010, 20.10.2010, 17.12.2010 a 20.04.2011 považoval za dohody o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, ale len z dôvodu, že takto je označený písomný právny úkon, od ktorého si žalovaná odvodila nároky na vyplatenie odmeny od žalobcu a popiera vznik bezdôvodného obohatenia. V zmysle týchto záverov odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní zistiť aká bola skutočná vôľa účastníkov dohody o vykonaní práce, či mienili touto dohodou založiť pracovnoprávny vzťah a v závislosti od výsledku výsluchu posúdiť, či dohoda o vykonaní práce nie je simulovaným právnym úkonom, ktorým sa zastiera iný úkon, a či zastretý právny úkon je v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie musí vyhodnotiť, či žalovaná svoje tvrdenia o dohodách o vykonaní práce riadne splnila, pretože na tieto svoje skutkové tvrdenia doteraz žiadny dôkaz nepredložila. V sporovom konaní nesú procesnú zodpovednosť za výsledok konania (z hľadiska povinnosti tvrdenia dôkaznej povinnosti) procesné strany. Súd iné, ako navrhnuté dôkazy vykoná len za podmienok uvedených v § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd však môže podľa § 150 ods. 2 CSP požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia za účelom zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci. Pre posúdenie, či žalovaná vykonala pre žalobcu práce, ktoré jej nevyplývali z funkcie členstva dozornej rady vyzve súd prvej inštancie žalovanú na doplnenie skutkových tvrdení o druhu a kvalite vykonaných prác z každej dohody o vykonaní práce, z ktorej požaduje žalobca vrátenie odmeny (vydanie bezdôvodného obohatenia) aj s popisom, prečo tá ktorá uložená úloha prekračuje rámec funkčných povinností člena dozornej rady. Doplnené skutkové tvrdenia porovná súd prvej inštancie s právami a povinnosťami člena dozornej rady podľa zákona č. 200/1997 Z.z. a štatútom Študentského pôžičkového fondu. Opätovne posúdi, aký právny vzťah vznikol medzi žalobcom a žalovanou na základe zmlúv označených stranami ako „dohoda o vykonaní práce“ a opätovne rozhodne o uplatnenom nároku žalobcu. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vysporiada aj s tvrdením žalobcu, že plnenie daňovej povinnosti za žalovanú odvedením dane z príjmu predstavuje tiež bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej z dôvodu, že jej vznikla voči štátu povinnosť zaplatiť daň z príjmu z vyplatených odmien a žalobca bol iba platiteľom dane. Tiež uložil povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť o trovách celého konania v novom rozhodnutí.

11. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok (§ 473 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 v prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré sa začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

14. Do odvolacieho konania súd vo veci vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi:

15. Dňa 11. 03. 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Študentský pôžičkový fond, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623 (ďalej len ŠPF) ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou uzatvorená Dohoda o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Podľa bodu 1. sa žalovaná zaviazala, že na zasadnutie dňa 16. 03. 2010 rozpracuje uznesenie Vlády SR č. 734 zo dňa 14. 10. 2009 na podmienky Študentského pôžičkového fondu. V bode 2. bol dojednaný predpokladaný rozsah práce 10 hodín. V bode 3. bola dojednaná za vykonanú prácu odmena vo výške 165,43 Eur brutto, daň z odmeny činila 19 %, t.j. 31,43 Eur. V bode 4. ŠPF ako zamestnávateľ oboznámil žalovanú ako zamestnanca s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vykonávanú prácu.

16. Dňa 19. 04. 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Študentský pôžičkový fond, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623 (ďalej len ŠPF) ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou uzatvorená Dohoda o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Podľa bodu 1. sa žalovaná zaviazala, že pripraví na zasadnutie dňa 22. 04. 2010 návrhy na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01. 07. 2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011. V bode 2. bol dojednaný predpokladaný rozsah práce 10 hodín. V bode 3. bola dojednaná za vykonanú prácu odmena vo výške 165,43 Eur brutto, daň z odmeny činila 19 %, t.j. 31,43 Eur. V bode 4. ŠPF ako zamestnávateľ oboznámil žalovanú ako zamestnanca s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vykonávanú prácu.

17. Dňa 14. 06. 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Študentský pôžičkový fond, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623 (ďalej len ŠPF) ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou uzatvorená Dohoda o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Podľa bodu 1. sa žalovaná zaviazala, že v období od 15. 06. 2010 do 29. 06. 2010 pripraví na návrhy na dopracovanie štatútu Fondu v súlade s uzneseniami rady Fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov. V bode 2. bol dojednaný predpokladaný rozsah práce 120 hodín. V bode 3. bola dojednaná za vykonanú prácu odmena vo výške 3.000,- Eur brutto, daň z odmeny činila 19 %, t.j. 570,- Eur. V bode 4. ŠPF ako zamestnávateľ oboznámil žalovanú ako zamestnanca s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vykonávanú prácu.

18. Dňa 20. 10. 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Študentský pôžičkový fond, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623 (ďalej len ŠPF) ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou uzatvorená Dohoda o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Podľa bodu 1. sa žalovaná zaviazala, že pripraví na zasadnutie dňa 22. 10. 2010 analýzu posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do dvojnásobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného. V bode 2. bol dojednaný predpokladaný rozsah práce 10 hodín. V bode 3. bola dojednaná za vykonanú prácu odmena vo výške 165,43 Eur brutto, daň z odmeny činila 19 %, t.j. 31,43 Eur. V bode 4. ŠPF ako zamestnávateľ oboznámil žalovanú ako zamestnanca s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vykonávanú prácu.

19. Dňa 17. 12. 2010 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Študentský pôžičkový fond, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623 (ďalej len ŠPF) ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou uzatvorená Dohoda o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Podľa bodu 1. sa žalovaná zaviazala, že v období od 20. 12. 2010 do 31. 12. 2010 pripraví zhodnotenie kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone o novely súvisiacich zákonov. V bode 2. bol dojednaný predpokladaný rozsah práce 150 hodín. V bode 3. bola dojednaná za vykonanú prácu odmena vo výške 3.000,- Eur brutto, daň z odmeny činila 19 %, t.j. 570,- Eur. V bode 4. ŠPF ako zamestnávateľ oboznámil žalovanú ako zamestnanca s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vykonávanú prácu.

20. Dňa 20. 04. 2011 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Študentský pôžičkový fond, Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 31 784 623 (ďalej len ŠPF) ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou uzatvorená Dohoda o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Podľa bodu 1. sa žalovaná zaviazala, že pripraví na zasadnutie dňa 29. 04. 2011 alternatívny návrh poskytovania pôžičiek v ak roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách. V bode 2. bol dojednaný predpokladaný rozsah práce 10 hodín. V bode 3. bola dojednaná za vykonanú prácu odmena vo výške 165,43 Eur brutto, daň z odmeny činila 19 %, t.j. 31,43 Eur. V bode 4. ŠPF ako zamestnávateľ oboznámil žalovanú ako zamestnanca s právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na vykonávanú prácu.

21. V súvislosti s Dohodou o vykonaní práce zo dňa 11. 03. 2010 právny predchodca žalobcu ŠPF vyplatil dňa 16. 03. 2010 žalovanej odmenu 165,43 Eur brutto, o zrazení 19 % dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto, v súvislosti s Dohodou o vykonaní práce zo dňa 19. 04. 2010 dňa 22. 04. 2010 odmenu 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 % dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto, v súvislosti s Dohodou o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010 dňa 29. 06. 2010 odmenu 3.000,- Eur brutto, po zrazení 19 % dane 570,- Eur odmenu 2.430,- Eur netto, v súvislosti s Dohodou o vykonaní práce zo dňa 20. 10. 2010 dňa 22. 10. 2010 odmenu 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 % dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto, v súvislosti s Dohodou o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010 dňa 20. 12. 2010 odmenu 3.000,- Eur brutto, po zrazení 19 % dane 570,- Eur odmenu 2.430,- Eur netto a v súvislosti s Dohodou o vykonaní práce zo

dňa 20. 04. 2011 dňa 29. 04. 2011 odmenu 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 % dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto. Žalobca doklady o vyplatení odmeny doložil do súdneho konania.

22. Výzvou na úhradu zo dňa 04. 12. 2012 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na vrátenie finančných prostriedkov vyplatených Fondom na základe dohôd o vykonaní práce v celkovej výške 8.327,15 Eur do 3 dní odo dňa obdržania tejto výzvy s tým, že tieto finančné prostriedky boli vyplatené v rozpore s § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., pretože člen dozornej rady Fondu nemôže byť zamestnancom Fondu. Súčasne podľa § 6 ods. 7 tohto zákona členstvo v dozornej rady Fondu je čestné. Predmetná výzva žalovanej bola doručená dňa 10. 12. 2012.

23. Vzhľadom ku skutočnosti, že v zmysle § 23 ods. 1 Zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania bol Študentský pôžičkový fond zrušený, pričom podľa § 23 ods. 2 tohto zákona sa právnym nástupcom stal Fond na podporu vzdelávania so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, IČO: 47 245 531, keď ku tejto skutočnosti došlo počas súdneho konania s účinnosťou od 01. 01. 2013, keď konanie sa začalo na základe žaloby, ktorá bola doručená súdu dňa 21. 12. 2012, súd v konaní pokračoval s právnym nástupcom Študentského pôžičkového fondu, teda s Fondom na podporu vzdelávania.

24. Na rovnaký predmet činnosti ako u žalovanej podľa Dohody o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010 boli uzavreté takéto Dohody o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010 aj s inými bývalými členmi rady Fondu, prípadne dozornej rady Fondu, keď ohľadne tohto žalobcu dokladoval do súdneho konania Dohody o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010 uzavreté s K.. F. Z. L., U., N. K.. S. O., U., N. G.. S. G., N. G.. M. G., N. K.. L. Š., N. G.. L. W. J., N. K.. O. H., na rovnaký predmet činnosti ako u žalovanej podľa Dohody o vykonaní práce zo dňa 20. 10. 2010 boli uzavreté takéto Dohody o vykonaní práce zo dňa 20. 10. 2010 i s inými bývalými členmi dozornej rady, prípadne rady Fondu, keď ohľadne tohto žalobcu dokladoval do súdneho konania Dohody o vykonaní práce zo dňa 20. 10. 2010 uzavreté s G.. M. G., N. G.. S. G., N. K.. S. O. F. U., N. G.. L. J., N. K.. L. Š., N. K.. F. Z. L., U., a na rovnaký predmet činnosti ako u žalovanej podľa Dohody o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010 boli uzavreté takéto Dohody o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010 i s inými bývalými členmi rady Fondu, prípadne dozornej rady Fondu, keď ohľadne tohto žalobcu dokladoval do súdneho konania Dohody o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010 uzavreté s K.. F. Z. L., U., N. K.. S. O. F. U., N. G.. S. G., N. F.. M. G., N. K.. L. Š., N. G.. L. J. M. N. K.. O. H..

25. Žalobca ďalej predložil v súdnom konaní výročnú správu Fondu za rok 2010, zápisnicu príslušného výboru Národnej rady SR zo dňa 16. 06. 2011, ďalej uznesenie rady Študentského pôžičkového fondu zo dňa 14. 09. 2011 č. 19/14092011 a Memorandum zo dňa 05. 10. 2011, z ktorých vyplynulo, že výročná správa o činnosti a hospodárení Študentského pôžičkového fondu vrátane účtovnej závierky za rok 2010 bola predložená Výboru Národnej rady SR pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport (v zmysle § 4 písm. e) zákona č. 200/1997 Z.z. patrí do pôsobnosti rady Fondu schvaľovanie výročnej správy o hospodárení a činnosti Fondu za predchádzajúci rok, ktorá sa následne predkladá Národnej rade SR, ministrom a Študentskej rade vysokých škôl). Súčasťou tejto výročnej správy bola aj správa audítora zo dňa 11. 03. 2011, podľa ktorej výsledky hospodárenia Fondu a peňažné toky za obdobie roku 2010 sú v súlade so slovenským zákonom o účtovníctve. Rada Fondu zo samotnej výročnej správy o činnosti a hospodárení Fondu, ani z účtovnej závierky za rok 2010, ani zo správy nezávislého audítora nezistila skutočnosť, žeby dohody o vykonaní práce boli absolútne neplatné právne úkony. Následne predmetnú výročnú správu prerokoval Výbor Národnej rady SR pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport dňa 16. 06. 2011 a to pod bodom 10. programu, keď otázky poslancov smerovali najmä k výške nákladov súvisiacich s prevádzkou Fondu, k mzdovým prostriedkom určeným pre zamestnancov Fondu s tým, že výbor neprijal platné uznesenie, ktorým by vzal na vedomie predmetnú výročnú správu, nakoľko návrh uznesenia nezískal súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov výboru tak, ako to vyplynulo z výpisu zo zápisnice z tejto schôdze výboru. Neprijatím platného uznesenia bol prejavovaný nesúhlas s postupom Fondu v otázke dohôd o vykonaní práce, keď sa jednalo o otázku odbornú a bola daná nevyhnutná potreba právneho posúdenia súladu uzavretých dohôd o vykonaní práce medzi Fondom a členmi rady Fondu a členmi dozornej rady Fondu s ustanovením § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z.. Následne Fond sa obrátil o právne stanovisko k tejto otázke, čo vyplynulo z uznesenia rady Fondu č. 19/14092011 zo dňa 14. 09. 2011. Dňa 05. 10. 2011 spoločnosť AENEA Legal s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125 vypracovala Memorandum k problematike uzatvárania dohôd o vykonaní práce s členmi rady Fondu a s členmi dozornej rady a k ich súladu s ustanovením § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., keď z tohto Memoranda vyplýva, že dohody o vykonaní práce neboli uzavreté v súlade s § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z..

26. V rozhodnom období, kedy boli predmetné dohody o vykonaní práce zo žalovanou uzavreté, Študentský pôžičkový fond mal uzatvorenú Zmluvu o poskytovaní právnych služieb so spoločnosťou Alter JURIS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Šancova 37, 831 03 Bratislava, IČO: 35 951 125, ktorá bola uzatvorená dňa 30. 03. 2006, keď v zmysle článku 4.1./4.1.1. a 4.1.2. sa advokátska kancelária zaviazala poskytovať ŠPF počas doby trvania zmluvy právne služby a to v rozsahu a za podmienok uvedených v zmluve, pričom ŠPF sa zaviazal platiť advokátskej kancelárii za ním poskytované právne služby odmenu a to vo výške, spôsobom a za podmienok uvedených v zmluve. Rozsah právnych služieb bol dojednaný v článku 5., keď to bol najmä nasledovný rozsah: pripravovať a spisovať pre ŠPF právne stanoviská a iné ŠPF vopred požadované písomnosti, a to najmä analýzy, vyjadrenia, odporúčania, návrhy riešení, žiadosti, výzvy, vysvetlenia a pod., ďalej podľa osobitných požiadaviek ŠPF poskytovať právne rady a konzultácie v rámci vybavovania bežnej právnej agendy súvisiacej s bežnou činnosťou ŠPF a to so štatutárnym orgánom alebo ním poverenými zamestnancami. Tiež tu bolo dojednané poskytovanie pracovno-právneho poradenstva.

27. Zo Štatútu Študentského pôžičkového fondu z novembra 2007, platného v posudzovanom období vyplýva, že orgánmi Fondu podľa § 7 ods. 1 sú a) rada fondu, b) riaditeľ fondu, c) dozorná rada fondu. Z ods. 2 § 7 Štatútu tretia veta vyplýva, že členstvo a funkcie v rade fondu a dozornej rade sú čestné. Podľa § 7 ods. 3 Štatútu, zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady fondu. Podľa § 9 ods. 1 Štatútu, riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu, ktorý koná v mene fondu vo všetkých veciach s výnimkou tých, ktoré sú zákonom alebo štatútom fondu vyhradené rade fondu alebo dozornej rade. Podľa ods. 2 § 9 Štatútu, riaditeľ fondu je zamestnanec fondu, vymenúva a odvoláva ho rada fondu a určuje jeho mzdu podľa osobitných predpisov. V § 10 Štatútu sú upravené právomoci dozornej rady fondu. Podľa § 10 ods. 1 Štatútu, dozorná rada je orgánom fondu, ktorý kontroluje činnosť fondu a jeho hospodárenie. Podľa § 10 ods. 2 Štatútu, dozorná rada má 3 členov, z ktorých a) dvoch vymenúva a odvoláva minister, b) jedného vymenúva a odvoláva Študentská rada vysokých škôl. Z § 11 ods. 1 Štatútu vyplýva, že činnosť fondu zabezpečujú zamestnanci fondu. Podľa ods. 2 § 11 Štatútu, počet zamestnancov, ich systemizácia, pracovnú náplň, ako aj výšku mzdy v súlade s činnosťou a potrebami fondu určí riaditeľ fondu. Informácie podáva rade fondu pri všetkých zmenách. Podľa § 11 ods. 3 Štatútu, vo fond sa člení a) sekretariát riaditeľa, b) ekonomické oddelenie, c) oddelenie prevádzky, d) Galériu PF01. Oddelenie tvorí a) vedúci oddelenia, b) samostatný prevádzkový pracovník, c) prevádzkový pracovník. Za činnosť oddelení zodpovedajú vedúci oddelenia, ktorí sa zúčastňujú najmä na a) vypracúvaní návrhu rozpočtu fondu, jeho zmeny a doplnkov, vedenie účtovníctva, správy o hospodárení polročne, ročnej účtovnej závierky a výročnej správy fondu, b) príprave podkladových materiálov na rokovanie rady fondu, c) zhromažďovaní požiadaviek študentov na pôžičky z jednotlivých fakúlt a vysokých škôl, ktoré sa nečlenia na fakulty v členení na žiadateľov denného a externého štúdia, zhromažďovaní požiadaviek študentov študujúcich na zahraničných vysokých školách, zabezpečením korešpondencie a ďalších administratívnych úkonov fondu súvisiacich s evidenciou klientov, výplatou pôžičky a ich splácaním, d) organizačnom zabezpečení rady fondu a dozornej rady, e) zabezpečovaní styku s bankami, poisťovňami, daňovým úradom a ostatným organizáciám podľa príslušných zákonov, sledovaní stavu finančných prostriedkov na účte fondu, f) vykonávaní a zabezpečení nákupu HIM a NHIM a ostatného spotrebného materiálu, kontrole dodržiavania účelovosti a hospodárnosti vynakladania poskytnutých finančných prostriedkov, g) zabezpečovaní styku s jednotlivými fakultami a vysokými školami v Slovenskej republike, ktoré sa nečlenia na fakulty vo veci pôžičiek a dokladovania náležitými dokladmi, v styku s Ministerstvom školstva Slovenskej republiky pri štúdiu žiadateľa o pôžičku v zahraničí, ak nevie posúdiť, či ide o rovnocenné štúdium v zahraničí s vysokoškolským štúdiom v Slovenskej republike, h) plnení ďalších úloh podľa pokynov riaditeľa fondu.

28. Zo správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odboru kriminálnej polície, 4. oddelenia vyšetrovania, Sasinkova 23, 812 13 Bratislava zo dňa 30. 04. 2014 ČVS: ORP-33-OEK-B1-2012 súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa oddelenia ekonomickej kriminality, odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I bolo dňa 30. 05. 2012 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci podozrenia z trestného činu Porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ku ktorému skutku malo dôjsť tak, že v dobe od 28. 04. 2005 do 01. 08. 2011 za presne nezistených okolností došlo k nehospodárnemu spravovaniu finančných prostriedkov štátu tým, že v rozpore so zákonom č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde, ktorý ustanovuje v § 3 ods. 8 „členstvo a funkcie v rade fondu sú čestné“, v § 6

ods. 7 „členstvo dozornej rade je čestné“ a v § 5 ods. 4 „zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady“ a so Štatútom Študentského pôžičkového fondu, boli z prostriedkov Študentského pôžičkového fondu, Panenská 29, 811 03 Bratislava neoprávnene vyplácané členom rady fondu a dozornej rady fondu finančné prostriedky ako odmena za rôznu činnosť pre fond, ako aj za vypracovanie materiálov na zadané témy, ktoré mali slúžiť na skvalitnenie činnosti fondu, pričom pre tento účel boli podpísané dohody o vykonaní práce, v rámci ktorých sú členovia rady fondu a dozornej rady fondu uvádzaní ako zamestnanci, čím bola Študentskému pôžičkovému fondu, Panenská 29, 811 03 Bratislava spôsobená škoda vo výške 232.468,04 Eur. V rámci vyšetrovania, tak ako vyplýva ďalej z tejto správy sa nepodarilo zistiť príčinná súvislosť medzi zákazom byť zamestnancom fondu v zmysle § 5 týkajúceho sa riaditeľa fondu ods. 4 druhá veta „zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady“ vzťahujúcu sa na členov rady fondu a dozornej rady a škodou, ktorá mala byť daným konaním spôsobená vzhľadom k tomu, že predmetné práce boli skutočne vykonané a boli vykonané nad rámec rozhodovacích právomocí jednotlivých rád, preto žiadna škoda fondu nevznikla. Následne bolo uznesením zo dňa 31. 05. 2013 podľa § 215 ods. 1 písm. b) ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za trestný čin Porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona preto zastavené. Proti tomuto uzneseniu vedenie fondu podalo v zákonnej lehote opravný prostriedok, sťažnosť bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 14. 08. 2013 zamietnutá, pretože nie je dôvodná.

29. Z výsluchu štatutárneho zástupcu žalobcu PhDr. Pavla Kučmáša súd zistil, že je riaditeľom fondu od 01. 05. 2012. Keďže v posudzovanom období nebol riaditeľom fondu k obsahu dohôd o vykonaní práce, k procesu ich uzatvárania sa nevedel vyjadriť. Vyjadril sa však k nasledujúcemu obdobiu potom, čo nastúpil do funkcie riaditeľa fondu. Na základe konzultácie s radou pôžičkového fondu bol informovaný po svojom nástupe do funkcie riaditeľa fondu o skutočnosti, že členovia rady a členovia dozornej rady fondu poberali za výkon svojej funkcie v predchádzajúcom období odmeny. Zostal z toho prekvapený, pretože členstvo v rade a v dozornej rade fondu vnímal ako čestnú funkciu. Z jeho pohľadu čestná funkcia znamená toľko, že bez ohľadu na to, čo sa v tejto funkcii robí, nepoberá sa za tento výkon žiadna odmena. O tomto ho utvrdila i tá skutočnosť, že po jeho nástupe do funkcie riaditeľa fondu žiaden člen rady a dozornej rady fondu nepoberal žiadnu odmenu za výkon funkcie a to napriek tomu, že i v tomto čase sa riešili vo fonde také otázky ako úprava štatútu fondu, rokovacieho poriadku rady fondu a dozornej rady fondu, keď sa tiež pripravoval kompletný návrh zákona nového fondu. Po nástupe do funkcie sa oboznámil s konkrétnymi dohodami o vykonaní práce, ktoré boli uzatvárané vo fonde už od roku 2004. Žalujú sa len tie, ktoré sa nepovažovali za nepremičané, resp. nároky z tých, ktoré nie sú premičané. Záverečné správy o hospodárení fondu sa vypracovávali každý rok a predkladali sa Národnej rade SR. Čo sa týka výročnej správy fondu o hospodárení fondu za rok 2010, táto bola predložená do Národnej rady SR v roku 2011. Je pravdou, že i v predchádzajúcom období boli uzatvárané takéto dohody o vykonaní práce, keď na základe nich boli vyplácané odmeny, tieto figurovali v účtovnej závierke fondu a to v rámci účtu mzdy, teda nebolo možné identifikovať v globálnej výročnej správe fondu, či už za rok 2010, alebo i za predchádzajúce obdobie, či nejakým členom rady fondu, dozornej rady fondu sú vyplácané odmeny, alebo nie. V zásade sa táto otázka otvorila v roku 2011 preto, lebo dochádzalo k zmene orgánov fondu a noví členovia orgánov fondu tieto informácie získali priamo z účtovníctva. Preto odmeny vyplácané členom rady fondu a členom dozornej rady fondu nebolo možné odlišiť od štandardných miezd. To znamená, že i keď bola spracovaná výročná správa fondu, ktorej podkladom bola účtovná závierka, v tejto odmeny boli zahrnuté pod položkou mzdy, a až keď sa otvorila otázka miezd a išlo sa konkrétne do účtovníctva do jednotlivých zložiek, zistilo sa, že pod položkou mzdy sú vyplácané aj tieto odmeny. Študentský pôžičkový fond vznikol v roku 1997, od roku 1997 do roku 2004 takéto dohody neboli uzatvárané, boli uzatvárané od roku 2004 do roku 2011. Obdobie vzniku fondu z hľadiska prác a zabehnutia fondu bolo obdobím najzložitejším, vie to z vlastnej skúsenosti, keďže zakladal iný fond a to Fond na podporu vzdelávania. Pripadalo mu preto zvláštne, že keďže bol najväčší objem prác pri založení fondu, že takéto dohody neboli uzatvárané, a že boli uzatvárané až následne od roku 2004, keď v podstate fond už bol zabehnutý. Tie mu pripadalo zvláštne, že na ten istý predmet dohody o vykonaní práce boli uzatvárané dohody o vykonaní práce s niekoľkými členmi rady fondu, dozornej rady fondu. Tiež poukázal na to, že rada fondu a dozorná rada fondu zasadali vždy spoločne. Potom vznikala zvláštna situácia v tom, že dozorná rada mala kontrolovať činnosť rady, pričom spoločné zasadnutia a prijímanie spoločných uznesení potom považoval minimálne za neštandardné.

30. Z výsluchu žalovanej S. I. K. ako účastníčky konania súd zistil, že bola členkou dozornej rady fondu od augusta 2009 až do konca júla 2011. Bola tiež predsedníčkou Študentskej rady vysokých

škôl, keď do funkcie člena dozornej rady fondu bola menovaná práve týmto orgánom. V tomto čase dozorná rada mala troch členov, ostatní dvaja boli menovaní Ministerstvom školstva. Jej nominácia za člena dozornej rady fondu vychádzala okrem toho, že bola predsedníčkou Študentskej rady vysokých škôl i z toho, že v tomto období pôsobila vo viacerých poradenských orgánoch a to aj pre Ministerstvo školstva. Súčasne bola nominovaná Európskou komisiou do pozície „bolonského experta“, ktorý je expertom na vysoké školstvo. Žiadna z týchto funkcií, pozícií nebola honorovaná, bola dobrovoľná. Funkciu člena dozornej rady fondu prijala, hoci vedela, že táto funkcia nie je honorovaná. Pokiaľ ide o funkciu člena dozornej rady fondu, činnosti, ktoré s týmto boli spojené vyplývali priamo zo zákona zo Štatútu fondu. Boli nimi kontrolovanie hospodárenia fondu a zároveň informovanie ministra školstva a Študentskej rady vysokých škôl. Žiadne iné kompetencie dozorná rada fondu nemala. V rámci kontrolnej funkcie to prebiehalo tak, že sa stretávali s ostatnými členmi dozornej rady v tom čase to zrejme boli Ing. Ján Zelený a Ing. Marián Dzimko a to za účasti riaditeľa, často krát aj účtovníčky fondu, bolo im prednesené akým spôsobom a koľko peňazí sa minulo vo fonde, tiež boli oboznámení koľkým žiadosťami o študentské pôžičky bolo vyhovené, pričom vždy boli utvrdení, že tieto boli poskytnuté všetkým študentom, ktorí o to požiadať. Keď fond vznikol, dostal finančné prostriedky z Fondu národnej majetku vo výške 23.000.000,- Eur. Od poskytnutia týchto peňazí fond nedostal žiadne iné finančné prostriedky a za celé obdobie svojho pôsobenia musel vystačiť s tými, ktoré mu boli takto poskytnuté a uspokojiť z nich pôžičky študentov. Spočiatku tieto pôžičky boli bezúročné, napriek tomu sa im podarilo zveľaďovať majetok fondu a pri odchode z fondu, o čom bol vypracovaný aj znalecký posudok na žiadosť bývalého štatutárneho zástupcu fondu, zostal majetok vo fonde približne vo výške 16.000.000,- Eur na pohľadávkach z titulu pôžičiek voči študentom, 8.000.000,- Eur zostalo na účte fondu, čo sú peniaze, z ktorých fond teraz žije, tiež bol fondom kúpený pozemok v Starom meste v Bratislave a postavená budova, ktorá patrí fondu. Niet pochyb, že prostriedky fondu boli zveľaďované. Počas jej pôsobenia vo fonde ju oslovil bývalý riaditeľ fondu, ktorým bol F. L. L., či by nemohla pre fond vypracovať nejaké odborné stanoviská. Zároveň nielenže bola „bolonským expertom“, bola tiež predsedníčkou Študentskej rady vysokých škôl a právničkou, preto bola v tom, že vie poskytnúť žiadané odborné stanoviská. Fond nemal takých pracovníkov, ktorí by sa mohli zaoberať takými odbornými otázkami. V tomto čase mal fond 10 pracovníkov, ktorí plnili administratívne úlohy. Pokiaľ ide o prvú dohodu o vykonaní práce zo dňa 11. 03. 2010, tu ju oslovil bývalý riaditeľ fondu, že bolo prijaté uznesenie vlády č. 734, v ktorom vláda sa zamýšľala nad možnosťou, žeby boli poskytované pôžičky pre študentov študujúcich v zahraničí vo väčšej miere, ako to bolo dovtedy. Požiadal ju, aby v tejto súvislosti urobila analýzu napríklad koľko stojí školné týchto študentov a zahraničí, a to u tých, ktorí žiadali o pôžičku, či v daných krajinách majú iné možnosti financovania štúdia a to či už formou pôžičiek, alebo nejakých štipendií a aký vplyv by to na fond malo, ak by sa fond rozhodol, či už preplatiť celú pôžičku alebo jej časť. V tomto období spolupracovala aj s inými ľuďmi z fondu, ale v tomto čase nevedela, že obsahom úlohy, ktorú mala podľa tejto dohody o vykonaní práce boli s rovnakým obsahom úlohy uzavreté i dohody o vykonaní práce s inými členmi orgánov fondu. Podľa tejto dohody o vykonaní práce spracovala materiál, výstup z tohto nemal len písomnú podobu, predchádzalo tomu viacero stretnutí s riaditeľom fondu a s inými členmi rady fondu. Zákon o fonde, keď nastupovala do funkcie poznala, ak by mali byť pochybnosti, či bolo po práve uzavrieť s ňou dohodu o vykonaní práce, alebo nie, v tom čase jej bolo povedané riaditeľom fondu, že tieto dohody prerokoval s advokátskou kanceláriou, ktorá k takémuto postupu nemala žiadne pripomienky. Napokon to vyplýva aj zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb, z ktorých vyplýva, že advokátska kancelária mala poskytovať poradenstvo aj v tejto oblasti. Pokiaľ ide o ďalšiu dohodu o vykonaní práce zo dňa 19. 04. 2010, kde bola úloha príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad, išlo o úvahu fondu, keď sa zvyšovali jeho náklady, či by sa študenti mali podieľať na úhrade týchto nákladov a v akej časti. Dovtedy bol urobený sadzobník, ale v tomto období sa uvažovalo o jeho zmene. Úlohou bolo porovnať, čo aj urobila produkty pôžičiek napríklad z banky poskytnutých pre študentov s ich poplatkami a zároveň zistiť medzi študentami, či keby sa poplatky zvýšili pri jednotlivých zložkách, či by ich to odradilo od žiadosti o pôžičku. Na základe tejto analýzy odporučila v akom smere by bolo potrebné upraviť sadzobník poplatkov. Podľa dohody o vykonaní práce zo dňa 14. 06. 2010 išlo o prípravu návrhu na dopracovanie Štatútu fondu, teda v podstate o právnu prácu, vypracovanie nového Štatútu fondu. Porovnávala si pri tejto úlohe obdobné štatúty síce pri klasických podnikateľských subjektoch, ale aj pri fondoch ako bol napríklad recyklačný fond a snažila sa nájsť nejakú obdobu, prispôbiť ju potrebám ich fondu a urobiť z toho písomný výstup. Zdôraznila, že nikdy neiniciovala uzavretie týchto dohôd o vykonaní práce, vždy to bola iniciatíva vtedajšieho riaditeľa fondu. Tlač dohody o vykonaní práce, resp. jej návrh bol predložený zo strany fondu. Podľa dohody o vykonaní práce zo dňa 20. 10. 2010 sa pokiaľ ide o úlohu jednalo už o konkrétnu záležitosť. Bola to úloha, že ak by bola možnosť poskytnúť študentom viac ako maximálnu pôžičku, teda tých 1.300,- Eur, napríklad

dvojnásobok, ako by to pokrylo ich náklady a aký by to malo dopad na fond. Konkrétne sa jednalo o posúdenie dvojnásobku týchto pôžičiek, keď v tejto súvislosti urobila prehľad poplatkov za študijné u všetkých študentov slovenských vysokých škôl a českých vysokých škôl, primárne súkromných a zhodnotila, či pôžička by pokryla minimálne školné u týchto študentov na 1 rok. Dohoda o vykonaní práce zo dňa 17. 12. 2010 obsahovala úlohu kompletného posúdenia, či podmienky za ktorých sa poskytujú pôžičky sú blízke tomu, čo študenti vedia uskutočniť, či netreba nejaké zmeny a zároveň porovnanie, keďže študenti majú aj iné možnosti, ako pôžičky, ako napríklad motivačné štipendiá, sociálne štipendiá, porovnať podmienky na strane týchto štipendií s podmienkami na získanie pôžičky a vypracovať, resp. navrhnúť nové podmienky pre poskytovanie pôžičiek. Podľa dohody o vykonaní práce zo dňa 20. 04. 2011 išlo o pracovnú úlohu v tom, že veľa študentov študuje v Anglicku a v Čechách, pričom v Českej republike sa uvažovalo o spoplatnení základného denného štúdia. Predmetom tejto úlohy bolo spracovanie výstupov preto, či by sa mohlo pokryť financovanie tohto základného štúdia pre týchto študentov študujúcich v Českej republike z týchto pôžičiek poskytovaných fondom. Predmetom dohôd o vykonaní práce boli úlohy, ktoré určite nespádali do funkcie člena dozornej rady, keď dozorná rada mala funkciu kontrolnú a informačnú, nie spracovávanie nejakých analýz, návrhov a iných podkladov, ako to vyplývalo z pracovných úloh z jednotlivých dohôd o vykonaní práce. Fond zrejme potreboval spracovať nejaké štatistiky, vypracovať analýzy, čiže sa obrátil na toho, kto s tým pracuje a kto sa v tom vyzná, keďže sám na to nemal pracovné kapacity. Bolo efektívne obrátiť sa zo strany fondu na členov rady fondu a dozornej rady fondu, teda na toho, koho fond poznal. Nepoprela, že odmeny podľa jednotlivých dohôd o vykonaní práce jej boli vyplatené, boli jej vyplatené v čistom, teda po zrazení príslušnej dane a odvodov. Analýzy, podklady, pracovné úlohy, ktoré v zmysle dohôd o vykonaní práce robila, robila doma, počas víkendov mimo pracovného času na svojom počítači, vždy ich spracovala v písomnej podobe, teda predpokladá, že z každej takejto úlohy bol písomný výstup, čomu predchádzali viaceré ústne konzultácie. V posudzovanom období bola riadne zamestnaná u advokátskej kancelárii White & Case s.r.o., Bratislava, keď pracovala ako advokátska koncipientka, už rok pôsobí v tejto advokátskej kancelárii ako advokátka. Keď bolo niečo riešiť potrebné s fondom, vždy si brala dovolenku, bolo tiež na zasadnutia fondu. Koľko v priebehu roka bolo zasadnutí dozornej rady fondu, to sa nevedela vyjadriť, z týchto zasadnutí však boli vypracované zápisnice. V súvislosti so záležitosťami fondu sa však stretávali priemerne za rok 15 až 20-krát. Jej odhad je, že zasadnutia dozornej rady boli asi obmesiac, čiže každý druhý mesiac, zasadnutí dozornej rady v priebehu roka bolo asi 6. Zdôraznila, že prácu podľa dohôd vykonala, fond túto prácu nejako spotreboval, využil, a teraz chce, aby jej za túto prácu nebolo zaplatené. V novom zákone, na čo tiež poukázala je ohľadne tohto zmena, keď členovia orgánov fondu sú za výkon funkcie odmeňovaní. V súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 11. 03. 2010 predložila list zo dňa 07. 12. 2010 Ministerstva školstva SR, generálneho riaditeľa sekcie vysokých škôl, číslo: CD-2009-40143/45575-1:071, ktorým preukazovala, že vláda Slovenskej republiky prijala na svojom zasadnutí dňa 14. 10. 2009 uznesenie č. 734, ktorým uložila podpredsedovi vlády a Ministrovi školstva SR zmeniť Štatút Študentského pôžičkového fondu tak, aby sa zvýšila výška pôžičky na akademický rok pre žiadateľov, ktorých štúdium bude prebiehať v zahraničí. Keďže prijatie zmeny Štatútu Študentského pôžičkového fondu nie je v kompetencii Ministerstva školstva Slovenskej republiky, týmto listom požiadal vtedajšieho riaditeľ fondu, aby o tejto úlohe informoval orgány fondu a súčasne poskytol informácie o postupe pri riešení tejto otázky.

31. Žalovaná tiež doložila potvrdenie o výške svojej mzdy od svojho zamestnávateľa Advokátskej kancelárie White & Case s.r.o., Bratislava zo dňa 16. 06. 2014, z ktorého vyplýva, že hrubý mesačný plat žalovanej počas pracovného vzťahu v advokátskej kancelárii bol v roku 2010 od nástupu v mesiaci máj 1.700,- Eur mesačne, v roku 2011 2.083,- Eur mesačne.

32. Z výpovede svedka K. K. A. súd zistil, že žalovanú tento nepozná. Súčasného štatutárneho zástupcu žalobcu pozná, bol členom rady, ktorá ho vybrala za riaditeľa fondu. V pôžičkovom fonde ako predseda rady fondu pôsobil v období rokov 2011 až 2012. Počas pôsobenia v rade fondu nepoberal žiadnu odmenu ako člen rady fondu, ani ako predseda rady fondu. Dohody o vykonaní práce boli uzavreté medzi fondom a členmi rady fondu a členmi dozornej rady fondu v období pred jeho nástupom za člena rady fondu, za predsedu rady fondu. Odmeny, resp. ich vyplácanie sa začalo riešiť hneď, keď nastúpil do fondu, zistilo sa, že fond dlhoročne vyplácal odmeny členom rady fondu a členom dozornej rady fondu. Zistilo sa, že boli vyplácané pomerne vysoké odmeny členom rady fondu a dozornej rady fondu a súčasne, že rada fondu schvaľovala pomerne vysoké odmeny riaditeľovi fondu. Takto zistili, že bola vlastne znefunkčnená kontrola rád fondu voči riaditeľovi fondu, keď súčasne fond si dal spracovať právny výklad, či takéto odmeny členom rád fondu sú v súlade so zákonom. Záver z toho bol taký, že

je predpoklad, že odmeny neboli vyplácané v súlade so zákonom, pretože členstvo v radách fondu je čestné a súčasne členovia rád nesmú byť v pozícii zamestnanca fondu. Tieto dohody stavali členov rád fondu do pozície zamestnanca fondu. Vo fonde už však nepôsobí od 01. 01. 2013. Potom ako nastúpil do funkcie zisťovali, aká konkrétna práca bola vykonaná na základe jednotlivých dohôd a dospeli k záveru, že tieto práce, ktoré boli vykonané, nezodpovedali výške odmien, ktoré boli vyplatené za tieto práce. Vo viacerých prípadoch fond nevedel ani dokladovať, že nejaká práca bola vykonaná. Vypovedal vo všeobecnosti, na konkrétne prípady si nepamätal. Ešte za jeho pôsobenia členovia rád fondu boli vyzvaní na vrátenie týchto odmien. Vo veci bolo podané i trestné oznámenie. Jedine bývalý predseda rady fondu ihneď vrátil prakticky celú čiastku, ktorú mu fond vyplatil. Ostatní členovia rád fondu sa postavili k tomu odmietavo. Ako rada fondu počas jeho pôsobenia vo fonde sa schádzali pomerne často, bolo to asi 1-krát za mesiac. Vždy sa zo zasadnutia vyhotovovali zápisnice. Jeho funkcia v rade fondu bola čestná. Fond podľa ich záverov hospodáril netransparentne, nehospodárne vynakladal verejné zdroje, ktoré mu boli zverené. K činnosti žalovanej v dozornej rade sa nevedel vyjadriť, pretože nepôsobil v dozornej rade, a ani jej prácu podľa dohôd neskúmal.

33. Z čestného vyhlásenia tohto svedka zo dňa 04. 03. 2014 súd zistil, že v období od 01. 08. 2011 do 31. 12. 2012 zastával funkciu predsedu rady Študentského pôžičkového fondu a z dôvodu zastávania uvedenej funkcie sa okrem iného podieľal aj na: pripomienkovaní a navrhovaní zmien rokovacieho poriadku a dozornej rady Študentského pôžičkového fondu, pripomienkovaní a navrhovaní zmien Štatútu Študentského pôžičkového fondu, pripomienkovaní a navrhovaní zmien sadzovníka poplatkov a náhrad Študentského pôžičkového fondu, navrhovaní zmien zmluvy o pôžičke uzatváranej medzi Študentským pôžičkovým fondom a dlžníkmi, pripomienkovaní návrhu zákona o Fonde na podporu vzdelávania, pripomienkovaní interného metodického pokynu Študentského pôžičkového fondu, pripomienkovaní a navrhovaní zmien ukazovateľov úspešnosti Študentského pôžičkového fondu a to bez nároku na akúkoľvek odmenu, keďže vyššie uvedené aktivity súviseli s jeho funkciou predsedu rady Študentského pôžičkového fondu.

34. Z výpovede svedka Mgr. Jána Kvaka súd zistil, že žalovanú pozná, pracovali spolu v Študentskej rade vysokých škôl, bola predsedníčkou, tiež ju pozná ako kamarátku. Súčasného štatutárneho zástupcu žalobcu pozná z pracovného vzťahu a to v čase jeho pôsobenia vo fonde, bol riaditeľom fondu. Vo fonde pôsobil od septembra 2011 do decembra 2012, bol radovým členom rady fondu za Študentskú radu vysokých škôl. Keď bol členom rady fondu, nepoberal žiadnu odmenu z fondu za výkon svojej činnosti. Za jeho pôsobenia noví členovia rady fondu nepodpisovali dohody o vykonaní prác. Čo sa týka predmetných dohôd, o ich existencii sa dozvedel niekedy v máji roku 2011, vtedy pracoval na Ministerstve školstva SR ako poradca pre vysokoškolskú novelu. Členom rady fondu sa stal niekedy v lete roku 2011, prvé zasadnutie bolo v septembri 2011, keď počas tohto zasadnutia zástupcovia rady fondu, ktorí boli menovaní Ministerstvom školstva SR predniesli problematiku odmien, ktoré boli vyplácané na základe dohôd uzavretých v predchádzajúcom období. Navrhli, aby ako členovia rady za vysoké školy participovali tiež na posudzovaní týchto dohôd, aké odmeny boli vyplácané, v akej výške, aké boli ciele dohôd, čo mali robiť predchádzajúci členovia rád fondu. Niektorí členovia s týmto návrhom súhlasili, on však v tomto období nemal dostatok času, keď až na konci roku 2011 sa detailnejšie oboznámil s týmito dohodami. Výstup z tohto riešenia a analyzovanie situácie podala dozorná rada fondu a na základe jej odporúčania prebehla diskusia v rade fondu, pričom z tohto boli výstupy. Prvý z týchto výstupov bol, aby boli vyzvaní bývalí členovia rád fondu na vrátenie týchto odmien, ďalším z týchto výstupov bolo, aby rada priamo na tomto zasadnutí hlasovala o odvolaní riaditeľa fondu. Na to sa hlasovalo za odvolanie riaditeľa fondu, on sa pri tomto hlasovaní hlasovania zdržal. Zdržal sa hlasovanie preto, lebo v tom čase nemal dostatok informácií, ako bol riaditeľ fondu účastný na týchto dohodách. Viac informácií získal po preštudovaní týchto dohôd, pričom následne to vnímal tak, že je to negatívne a zasadzoval sa za to, aby odmeny boli vrátené akýmkoľvek spôsobom. Počas jeho pôsobenia ako rada fondu najskôr rozanalyzovali Štatút fondu a navrhli zmeny. To isté platilo aj ohľadne rokovacieho poriadku. Ďalej úlohou rady fondu bolo pripomienkovať zákon o fonde, tiež realizovať marketing a vyvíjať činnosť, aby fond pre študentov bol urobený viac atraktívne a zvýšil sa počet žiadateľov o študentské pôžičky. Tiež sa venoval čas hľadaniu nového riaditeľa fondu. Čo sa týka zasadnutí dozornej rady, zasadnutia rady fondu boli vždy spoločné so zasadnutiami dozornej rady fondu. Koľko ich bolo, presne nevedel uviesť za jeho pôsobenia, bolo to 6 až 7-krát do roka. Čo sa týka členov dozornej rady a členov rady fondu, na zasadnutiach títo vzájomne diskutovali, vzájomne si rozdeľovali úlohy podľa toho, kto na čo je odborne schopný, v zásade sa nerozlišovalo to, kto je členom rady a kto je členom dozornej rady pokiaľ ide o pôsobenie na týchto zasadnutiach. Ku konkrétnym dohodám, ktoré boli uzavreté so žalovanou a jednotlivým úlohám

podľa týchto dohôd sa vyjadriť nevedel. Len vo všeobecnosti si pamätal, že predmetom týchto dohôd bolo pripomienkovanie štatútu fondu, návrh, resp. pripomienkovanie zákona, rokovacieho poriadku, predmetom boli rôzne návrhy na zatriktívnenie činnosti fondu. Počas jeho pôsobenia v rade fondu oni ako členovia rady fondu chápali svoj výkon funkcie ako bežnú náplň ich práce, teda to, čo bolo vo všeobecnosti predmetom dohôd oni vykonávali ako členovia rady v rámci náplne svojej práce.

35. Z výpovede svedka F. L. L. súd zistil, že žalovanú pozná, bola členkou dozornej rady fondu. Z predchádzajúceho obdobia ju poznal ako predsedníčku Študentskej rady vysokých škôl, keďže spolu spolupracovali. Vzťah bol pracovný a už skončil. Súčasného riaditeľa fondu pozná len zo súdnych pojednávaní, pred viacerými súdmi v obdobných veciach bol vypočutý ako svedok. Tiež ho pozná z médií. Sám pôsobil ako riaditeľ fondu od jeho vzniku a to od roku 1997 do roku 2011, kedy bol z funkcie odvolaný. Po jeho odvolaní z funkcie mal zostať pracovať v pracovnoprávnom vzťahu s fondom ako poradca, čo odmietol. Nemohol predsa vykonávať prácu poradcu, keď podľa fondu ako riaditeľ zlyhal morálne, i odborne. Pracovný pomer k fondu ukončil ku dňu 31. 10. 2011. V roku 1997 bol prijatý Zákon č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde. V tomto čase pracoval ako poradca pre Ministerku školstva v odbore ekonomiky. Tá ho poverila spočiatku správou fondu, neskôr sa stal jeho riaditeľom. Fond mal v priemere 10 zamestnancov. Okrem neho v zamestnaneckom pomere bol ešte vedúci oddelenia, keď každý z nich mal pod sebou 2 alebo 3 ľudí. Vedúci oddelení mali na starosti pôžičky. Rada fondu, dozorná rada mala na starosti veci podľa zákona. Dozorná rada mala vo vzťahu k nemu ako k riaditeľovi fondu kontrolnú funkciu. Vzhľadom k tomu, že zákon bol iniciovaný zo strany Národnej rady SR, každoročne fond predkladal Národnej rade SR výročnú správu fondu. Od roku 2009 sa výročná správa prerokovávala vo výbore pre vzdelávanie. Národná rada sa vyjadrovala k výročnej správe len v tom zmysle, či ju berie alebo neberie na vedomie. Dohody o vykonaní práce uzatváral za fond ako štatutár on. Tieto boli uzatvárané od roku 2004. K ich uzavretiu došlo tak, že sa zvyšovali tlaky pred krízovým obdobím, a to zo strany študentov, v tomto čase on nemal žiadnych odborných pracovníkov fondu. Navyše tu bol prechod z SK na EUR. V tomto čase sa kúpila tiež pamiatkovo chránená budova v centre mesta a to na návrh národnej rady. Tá sa rekonštruovala. Členovia dozornej rady nad rámec svojej funkcie každý chodili v tejto súvislosti na kontrolné dni. Vo fonde bol sám odborníkom, žiadny odborní pracovníci už vo fonde neboli. Keďže bolo potrebné riešiť úlohy pre študentov, nemohol osloviť niekoho na ulici, ale oslovil na plnenie týchto úloh pracovníkov z ministerstva, resp. príslušných profesorov príslušných škôl na Slovensku. Tieto povinnosti skutočne podľa dohôd vykonávali nad rámec členov rady a dozornej rady. Predmetom dohôd neboli práce, ktoré spadali do pôsobnosti členov rady a členov dozornej rady fondu, lebo do pôsobnosti týchto patrilo schvaľovanie rozpočtu, menovanie, odvolávanie riaditeľa fondu, účtovné závierky, rozpočet pôžičiek schválených pre študentov a podobne. On z pozície riaditeľa sa zúčastňoval zasadnutí rád fondu a dozornej rady fondu. Zasadnutia rady a dozornej rady prebiehali spolu. Čo sa týka dohôd o vykonaní práce, podal návrh rade fondu, akým spôsobom má riešiť problémy, ktoré sa vyskytli, na ktoré potreboval odbornú pomoc. Dohodli sa s radou, že v tomto ohľade osloví odborníkov, ktorí sú v rade. Na základe tohto boli uzatvorené dohody, takto to fungovalo do roku 2011. Čo sa týka konkrétnych prác podľa dohôd, tieto bol odovzdávané jemu písomne, emailom, boli aj ústne rokovania, konkrétne aj so žalovanou. Úlohy teda boli riešené v písomnej forme, niektoré aj ústne. Vždy podľa konkrétnej dohody konkrétna úloha mu bola odovzdaná. On robil analýzy z návrhov týchto úloh, predkladal ich rade fondu, ktorá ich buď schválila, alebo neschválila. Problém s dohodami nastal vo výročnej správe za rok 2010 predloženej v roku 2011. Odmenu riaditeľa fondu schvaľovala rada fondu, aj ju navrhovala. Dohody o vykonaní práce, teda návrhy vypracovával on. Boli štandardné. Čo sa týka týchto dohôd, fond mal uzatvorenú zmluvu aj o právnej pomoci. On konzultoval tieto dohody so šéfom právnickej kancelárie, písomne však o tom doklad nemá žiaden. Všetky materiály odovzdal aj vo vyšetrovacom konaní, pretože fond podal aj trestné oznámenie. Z funkcie riaditeľa fondu bol odvolaný na základe politickej motivácie. Výšky odmien podľa dohôd o vykonaní práce navrhoval on, dozorná rada fondu o výške týchto odmien samozrejme vedela. Čo sa týka výročnej správy za rok 2011, tu sa už hovorí, že bez odmeňovania nemožno dosiahnuť kvalitnú prácu fondu. Napokon ani PhDr. Peter Goliáš nevykonával prácu člena rady fondu čestne a bezplatne.

36. Po odvolacom konaní prvoinštančný súd na procesný návrh žalovanej doplnil dokazovanie opätovným výsluchom žalovanej ako strany sporu, opätovným výsluchom svedka F. L. L., zápisnicami zo spoločného zasadnutia rady a dozornej rady Študentského pôžičkového fondu, ktoré za obdobie od 01.08.2009 do 31.07.2011 na návrh žalovanej predložil žalobca, keď ide o zápisnice zo dňa 16.12.2009, zo dňa 16.03.2010, zo dňa 22.04.2010, zo dňa 17.12.2010 a zo dňa 29.04.2011 a písomnými výstupmi úloh, ktoré pre žalobcu vykonala žalovaná na základe dohôd o vykonaní práce, ktoré na návrh žalovanej

predložil v konaní žalobca, keď ide o výstup označený ako „Vážení pán riaditeľ“ zo dňa 17.01.2011, ďalej o výstup označený ako „MEMORANDUM“ s označením „Vec: Pripomienky a komentáre k novele zákona“ bez dátumu vyhotovenia, ďalej o výstup označený ako „Štatút Študentského pôžičkového fondu“ bez dátumu vyhotovenia, ďalej o výstup označený ako „MEMORANDUM“ s označením „Vec: Návrhy pôžičiek poskytovaných ŠPF“ bez dátumu vyhotovenia a výstup označený ako „Vyjadrenie k uzneseniu vlády Slovenskej republiky č. 734“ zo dňa 14.04.2010.

37. Žalovaná v rámci doplňujúceho výsluchu po odvolacom konaní uviedla, že ako členka dozornej rady kontrolovala ako funguje hospodárenie fondu. K tomuto sledovala stav majetku fondu, ďalej sledovala ako sú poskytované pôžičky a ako sú fondu vracané. Tiež sledovala súdne konania s klientami, ktorí nevracali študentské pôžičky. Kontrolovala priebežné plnenie rozpočtu fondu a dávala pozmeňovacie návrhy alebo úpravy k návrhu rozpočtu fondu na budúci rok. Fond mal každý rok vypracovanú účtovnú závierku a správu audítora. V rámci kontrolnej činnosti sa vyjadrovala i k tejto správe. Dozorná rada súčasne predkladala dokument - správu predsedu dozornej rady, ktorá spolu s ostatnými správami bola predkladaná národnej rade, konkrétne výboru pre vzdelávanie. Uvedené patrilo do práce člena dozornej rady. Člen dozornej rady nebol štatutárnym zástupcom fondu. Nebolo úlohou člena dozornej rady fondu rozhodovať, aké pôžičky fond bude poskytovať a určite nebolo jeho úlohou plniť úlohy, ktoré spadali pod prácu iného zamestnanca alebo externého pracovníka fondu. Svojimi úlohami podľa dohôd prispela fondu, keďže má právnické vzdelanie a pôsobí ako advokátka. V prípade, ak by sa príprava novely zákona o fonde a príprava novely štatútu fondu posúdili ako právne poradenstvom, tak určite táto nespadá do funkcie člena dozornej rady fondu. Pokiaľ ide o prvú dohodu zo dňa 11.03.2010 týkajúcu sa uznesenia vlády SR, na základe tohto uznesenia vláda chcela schváliť to, aby študenti mohli dostávať pôžičky do výšky 5.000,- Eur. Bolo to pre študentov, ktorí študujú v zahraničí. Pri príprave jej vyjadrenia, či je to správne alebo nesprávne pripravila rešerš ohľadne výšky školného v krajinách, do ktorých bežne študenti chodia, boli to Španielsko, Francúzsko, Írsko, Anglicko a Taliansko. Okrem toho sledovala, aké sú možnosti financovania v daných krajinách. Napríklad v Anglicku vláda poskytuje obdobné pôžičky avšak v iných výškach. Uvedené veci posudzovala aký majú vplyv na rozpočet fondu a zároveň navrhla fondu, aký iný produkt by mohol poskytovať namiesto pôvodného. V prípade, že by to bolo schválené, tiež vyhodnocovala, aký by to malo dopad na materiálne, technické a personálne kapacity fondu. O tomto svedčí jej výstup, ktorý zhrnula vo vyjadrení k uzneseniu vlády, ktoré sa týka prvej dohody zo dňa 11.03.2010. Rozsah prác, ktoré vykonala na tejto úlohe bol väčší než 10 hodín, za ktoré dostala zaplatené. Obsah tejto úlohy nie je obsahom, resp. nebol obsahom kontrolnej funkcie dozornej rady fondu. Pokiaľ takéto úlohy boli zverené aj iným členom rady fondu, nevedela sa vyjadriť, či tieto úlohy boli totožné s jej úlohou podľa dohody zo dňa 11.03.2010, keďže nebola oboznámená s týmito dohodami a nebola oboznámená ani s výstupmi z takýchto dohôd od ostatných členov fondu. Vtedajší riaditeľ fondu F. L. L. sa vyjadroval, že tieto veci potrebuje posúdiť z viacerých strán. Potreboval ich posúdiť od zástupcov ministerstva, profesorov i študentov, ona v rade bola za študentov. Pokiaľ ide o dohodu zo dňa 19.04.2010, k tomu uviedla, že žalovaný k tejto dohode nepredložil žiaden písomný výstup ohľadne splnenia jej úlohy. Ku každej dohode bol však výstup. Ako to bolo v prípade dohody zo dňa 19.04.2010 to si nepamätala. Je však presvedčená, že sa ohľadne úlohy niekoľkokrát stretla a prediskutovala ju s riaditeľom fondu F. L. L.. Informovala sa medzi študentmi, ktorí mali poskytované pôžičky, do akej miery by ešte boli pre nich prípustné poplatky. Na základe tohto potom pripravila návrh. Príprava konkrétnych návrhov a návrhov na zmeny poplatkov nespadá do kompetencie člena dozornej rady fondu. Z konania má pocit, že žalobca začína tvrdiť, že člen rady fondu mal robiť všetko. Mal plniť všetko, čo mu bolo zadané, udelené. Podľa dohody zo dňa 19.04.2010 práca bola v rozsahu 10 hodín a za túto úlohu obdržala odmenu za rozsah 10 hodín. Ďalšia dohoda zo dňa 14.06.2010 sa týkala prípravy návrhu na dopracovanie štatútu fondu. Navrhla niektoré zmeny štatútu. Každý právnik vie, že nedá sa len tak sadnúť si k štatútu a náhodne v ňom škrtat' zmeny. K tomu, aby mohla podať návrh zmeny štatútu sa musela oboznámiť aj so štatútmi iných inštitúcií. Chcela sa inšpirovať, aby štatút fondu bol prijatý čo najlepšie. Príprava štatútu, jeho pripomienkovanie a návrh úplne novej verzie štatútu nespadá do funkcie člena dozornej rady fondu. Člen dozornej rady fondu schvaľoval rokovací poriadok dozornej rady avšak žiadnym spôsobom sa nevyjadroval k štatútu. K dohode zo dňa 20.10.2010 uviedla, že išlo o úlohu posúdenia pôžičiek do dvojnásobku zákonnej výšky. Splneniu tejto úlohy sa venovala výrazne, lebo bola pre ňu podstatná. Bola študentkou súkromnej vysokej školy a preto jej prišlo správne, aby fond poskytoval pôžičky do dvojnásobku výšky, aby táto pokrývala školné na súkromných vysokých školách. Aby obhájila svoju analýzu, svoj návrh, v závere výstupu úlohy navrhovala i zmenu zákona a navrhla aj nový produkt, keď k tomuto potrebovala vykonať prehľad výšky školného u nás a v Čechách, a to na všetkých školách, nielen súkromných ale aj štátnych a verejných. Tiež študovala štatistiky študentov,

ktorí študujú v Čechách a tých, ktorí študujú na Slovensku na súkromných školách. Nemyslí si, že táto úloha by súvisela s jej funkciou kontrolovať hospodárenie fondu. Za túto prácu, resp. za túto úlohu dostala zaplatené v rozsahu za 10 hodín. Podľa dohody zo dňa 17.12.2010 mala úlohu pripraviť zhodnotenie kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone pričom s vtedajším riaditeľom fondu sa dohodli, že bude najlepšie keď posúdi a opraví celý zákon. V tomto čase pripravovala aj iné zákony napríklad zákon o energetike, takže s prípravou zákona mala skúsenosti. Výstup k tejto úlohe je podrobný a naozaj zabral veľa času. Aby mohol byť pripravený návrh zákona bolo potrebné ovládať legislatívne pravidlá vlády. Bolo tiež treba spísať novelizačné body a odôvodniť každý návrh. Návrh obsahuje aj legislatívno-technické pripomienky. Pri takejto úlohe je potrebné zmeny zapracovať presne do zákona, aby nedošlo k nejakým pochybeniam. Táto práca jej zabrala veľa času a odmena za ňu je podľa nej relevantná. Nie je možné očakávať, že členovia dozornej rady budú vo voľnom čase písať legislatívne návrhy, hoci týkajúce sa i fondu. Nevedela sa vyjadriť, či iní členovia rady, prípadne dozornej rady fondu v tejto súvislosti vykonali nejaké úlohy. Čo patrí do funkcie člena dozornej rady fondu treba vychádzať primárne zo zákona a zo štatútu a možno i z predchádzajúcej praxe fondu, rozhodne však nie z následnej. K úlohe podľa dohody zo dňa 20.04.2011 uviedla, že v súvislosti s výstupom podľa dohody zo dňa 20.04.2011 sa stretla a komunikovala so študentmi, čo im nevyhovuje na fonde, čo by chceli zmeniť. Bolo to aj vo vzťahu k pôžičkám. Urobila si neformálny výskum, analyzovala ho, zhodnotila a následne pripravila a predložila podklad k tejto úlohe. Spravili si i rešerš ohľadne výšky životného minima, priemernej mzdy a posúdenia vplyvu príjmu rodinných príslušníkov na získanie pôžičky. Navrhla navyše naproti zadaniu v úlohe marketingový plán. Tiež spôsob propagácie fondu. Stretla sa v tomto ohľade aj s riaditeľom študentskej televízie na dohodnutie spôsobu, ako by mohli spolupracovať a propagovať fond. Pripravila aj leták, ktorý prezentovala na zasadnutí rady. Rozsah úlohy, ktorý splnila podľa nej bol vyšší ako dostala za úlohu zaplatené. Táto úloha nesúvisí s kontrolnou funkciou dozornej rady fondu. Poukázala na to, že žalobca všetky súdne rozhodnutia, ktoré dokladal do súdneho spisu sa týkali členov rady fondu, nie však členov dozornej rady fondu. Člen rady fondu, pokiaľ ide o funkcie, má vo vzťahu k fondu výkonné funkcie, člen dozornej rady fondu dozorné funkcie.

38. Z doplňujúcej svedeckej výpovede svedka F. L. L., riaditeľa fondu v rozhodnom období súd zistil, že vo veci boli podané 4 trestné oznámenia, ktoré boli preverené, či došlo k nehospodárnemu nakladaniu s majetkom fondu. Výsledky týchto preverení preukazujú, že nebolo zistené nič, pokiaľ ide o nehospodárne nakladanie s prostriedkami fondu. Fond zakladal on na tzv. „zelenej lúke“. Nemal žiaden tím, len členov rady a dozornej rady fondu. Zamestnanci fondu vykonávali len operatívne veci, evidovali žiadosti o pôžičky, robili bežné administratívne veci a o odborných veciach nemali ani „šajnu“. Členovia rady fondu a dozornej rady fondu mali svoje zákonné povinnosti, ktoré plnili na 100 %. On ako štatutárny zástupca fondu bol podriadený rade fondu. Dozorná rada fondu kontrolovala činnosť rady fondu a celého fondu. Členovia dozornej rady fondu kontrovali a oboznamovali sa s celoročným auditom ako aj priebežným auditom fondu. Často sa menila legislatíva, fond musel každú chvíľu riešiť nejaké problémy. Menili sa podmienky štúdií na vysokých školách. Študenti a profesori z vysokých škôl najlepšie poznali problémy študentov, ktoré sa riešili na rade vysokých škôl. Tieto pripomienky sa aplikovali do podmienok fondu a predpisov týkajúcich sa fondu. K dohodám s členmi rady fondu a s členmi dozornej rady fondu došlo na podnet a pokyn audítora, ktorý odporučil mimopracovnú činnosť honorovať. Zasadnutia rady fondu viedol on ako štatutár. V rámci zasadnutí sa prijímali uznesenia, napríklad doplniť štatút alebo nejaký predpis týkajúci sa fondu. O každom uznesení sa hlasovalo. To neboli úlohy pre členov rady fondu a dozornej rady fondu ale pre neho, aby zabezpečil materiál. Bola to teda úloha pre neho zabezpečiť podklad pre radu fondu a dozornú radu fondu, aby sa materiál mohol zakomponovať do ďalších materiálov fondu. Ako došlo k predmetným dohodám to si presne už nepamätal. Súčasné právne zastúpenie fondu však pracovalo aj v tomto období pre fond. Nepamätal si, či uvedené konkrétne rozoberali s právnikom. Zamestnanci fondu však v odborných veciach nemohli pomôcť. Preto oslovil ľudí, ktorí ohľadne problematiky pracovali a poznali ju, teda oslovil členov rady a dozornej rady fondu. Uvedené úlohy neplnili v rámci funkcie člena rady fondu, pretože to nebola ich povinnosť. Tieto úlohy vykonávali mimo svojho pracovného času na svojich prostriedkoch, mimo priestorov fondu. Fond im na plnenie týchto neposkytoval absolútne nič. Materiály sa mnohokrát prerokovávali nielen písomne ale aj osobne. Výstupy z úloh sa mu predkladali osobne a on ich po spracovaní predkladal rade a dozornej rade fondu. S kvalitou vykonaných prác bol veľmi spokojný. Pokiaľ ide o výstup žalovanej z úlohy príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010, aký bol výstup tejto úlohy, to si nepamätal, ale určite úlohu odovzdala. Ak by výstup nebol predložený, ekonómka by nepreplatila „mzdu“ a audítor by to v auditorskej práci vytkol. Žalovaná podľa dohôd všetko predložila. Stretávali sa so žalovanou aj dvakrát alebo trikrát do mesiaca, ako aj s ostatnými, teda aj mimo zasadnutí rady a dozornej rady

fondy. Predmetom týchto stretnutí boli aj úlohy z týchto dohôd ale aj iné návrhy na riešenie iných vecí. Uzavretie dohôd navrhol on. Členovia dozornej rady vo fonde mali na starosti to, že chodili na kontrolné dni, týždeň čo týždeň, kupovala sa budova, rekonštruovala, robili sa spolu výberové konania na nábytok, na rôzne doplnky a podobne. Členovia rady fondu vykonávali toho skutočne pomerne veľa a bezplatne. Predmetom funkcie člena dozornej rady samozrejme bola i kontrola činnosti fondu a jeho hospodárenia. Predseda dozornej rady fondu sa vyjadruje k výročnej správe fondu aj písomnou formou. Dohodu o vykonaní práce so žalovanou uzatvoril preto za fond, lebo inú právnu formu si nevedel predstaviť. Pred advokátskou kanceláriou Garaj fond mal právnik z Ministerstva školstva, ktorý im dal doklad, že členovia rady fondu a dozornej rady fondu môžu dostávať za nejakú prácu odmenu, a to za prácu navyše nad funkciu člena rady fondu a dozornej rady fondu. Audítor povedal, že je to najideálnejšia forma, teda táto dohoda. Odmenu podľa dohôd stanovil on podľa odhadovaného počtu hodín práce a rozsahu prác, náročnosti a to aj z hľadiska časovej náročnosti a štúdia materiálov. V prípade žalovanej nejakú časť úlohy vracal na dopracovanie, ale ktorá to bola, to si s odstupom času nevedel spomenúť. Ale finálna práca od žalovanej bola 100 %-ná. V čase uzatvárania dohôd za fond si uvedomoval skutočnosť, že člen rady fondu a člen dozornej rady fondu nemôže byť zamestnancom fondu, ale mal zato, že stály zamestnanec nemôže byť členom rady fondu a členom dozornej rady fondu.

39. Žalobca v konaní tvrdil, že sa u neho nenachádza výstup k dohode žalovanej zo dňa 20.04.2011, k dohode zo dňa 19.04.2010 sa viaže výstup žalovanej označený ako „Memorandum“ s ďalším označením „Vec: Návrhy pôžičiek poskytovaných ŠPF“ bez dátumu vyhotovenia. Podľa dohody zo dňa 20.04.2011 žalovaná mala pripraviť alternatívny návrh poskytovania pôžičiek v akademickom roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách. Zotrval na stanovisku, že žalovaná úlohy podľa dohôd plnila v rámci výkonu funkcie člena dozornej rady fondu. Nakoľko funkcia člena dozornej rady fondu resp. jej výkon bol čestný, žalovaná nemá nárok na vyplatené odmeny podľa dohôd. Navyše poukázal, že jednotlivé výstupy úloh boli riešené ako zadania na zasadnutiach rád fondu a úlohy boli zadané jednotlivým členom rád fondu na spracovanie. Je však irelevantné, či žalovaná tieto práce vykonala alebo nevykonala podľa jednotlivých dohôd, lebo ich plnila v rámci povinností člena dozornej rady fondu. Ak ich nevykonala, neplnila si preto funkčné povinnosti, lebo tieto úlohy spadali do rámca výkonu funkcie člena dozornej rady fondu. Žalovaná v rámci svojej funkcie bola oprávnená predkladať návrhy, pripomienky, ak toto oprávnenie využila, tak z titulu čestnej funkcie člena dozornej rady fondu, a preto nemohla za to očakávať nejakú odmenu. Poukázal na zápisnice zo spoločného zasadnutia rady a dozornej rady fondu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že totožné úlohy, ktoré boli ukladané žalovanej „ako zamestnancovi“ z časového hľadiska neskôr, jej boli ukladané na zasadnutiach rady ako členke dozornej rady fondu. O uložení úloh bolo rozhodnuté uznesením na samotnom zasadnutí rady fondu. Ak tak samotný orgán rozhodol, nemožno popierať, že to nebolo v jeho kompetencii.

40. Ak by sa konajúci súd nestotožnil s argumentáciou o tom, že činnosti označené v dohodách o vykonaní práce spadajú do rámca výkonu funkcie člena dozornej rady fondu a zároveň dospeje k záveru, že žalovaná predmetné činnosti vykonala a že sú to činnosti nad rámec funkcie člena dozornej rady fondu namietal nepreukázanie žalovanou hodnoty údajne vykonaných prác podľa dohôd.

41. Žalovaná v rámci obrany doplnila, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že práce podľa dohôd uskutočňovala v rámci výkonu funkcie člena dozornej rady. V podstate zo strany žalobcu nebolo namietané, že pre žalobcu si splnila záväzky vyplývajúce z jednotlivých dohôd o vykonaní práce. Žalobca si však nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť preukázať v čom konkrétne mali jej jednotlivé výstupy z dohôd zodpovedať definícii pojmu kontrolná činnosť dozornej rady, resp. pojmu činnosť spočívajúca v kontrole hospodárenia fondu, ktorá definuje funkciu člena dozornej rady. Na základe sporných dohôd uskutočnila činnosť spočívajúcu v rozpracovaní uznesenia vlády, v príprave návrhu sadzobníka poplatkov a náhrad a poskytovania pôžičiek, v príprave návrhu na dopracovanie štatútu, v príprave a analýze posúdenia žiadosti o pôžičku, resp. v príprave návrhu na poskytovanie pôžičky v súvislosti s prípravami na spolplatnenie vysokoškolského vzdelávania. Žiadnu z týchto činností nemožno hodnotiť ako činnosť kontrolnú, ktorá spadá do rámca funkcie člena dozornej rady. Činnosti, ktoré realizovala podľa jednotlivých dohôd boli činnosti mimo rámca funkcie člena dozornej rady a preto za výkon týchto činností jej odmena určite patrí. Ak by aj teoreticky jej na zasadnutiach rady fondu a dozornej rady fondu bola uložená úloha na plnenie nejakých úloh, na ktoré bola zaviazaná podľa dohôd, neboli by tieto úlohy z pohľadu žalobcu voči nej vynútiteľné, keďže ani zo zákona, ani zo štatútu nevyplýva, že by rada fondu mohla akýmkoľvek spôsobom úkolovať členov dozornej rady resp., že by sa členovia dozornej rady mohli úkolovať navzájom, keďže z podstaty charakteru týchto dvoch „inštitúcií“ vyplýva, že sú vlastne

oddelené a na sebe navzájom nezávislé. V rámci výkonu funkcie člena dozornej rady sa mohla venovať výlučne kontrolnej činnosti vo vzťahu k fondu a jeho hospodáreniu. Zotrvala na námietke premlčania i po odvolacom konaní, keďže svedok F. L. sa v dopĺňujúcej svedeckej výpovedi vyjadril, že v čase uzatvárania dohôd vedel, že zamestnanci fondu nemôžu byť členmi dozornej rady, resp. rady fondu. Preto nutne musel vedieť, že pri uzatváraní dohôd koná protizákonne. Premlčania doba vzhľadom na preukázateľnú vedomosť F. L. o tejto skutočnosti preto v tomto prípade začala plynúť odo dňa uzavretia jednotlivých dohôd, a preto nárok žalobcu je premlčaný.

42. Pre posudzované obdobie je rozhodný Zákon č. 200/1997 Z.z., o Študentskom pôžičkovom fonde, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 200/1997 Z.z.“), ktorý nadobudol účinnosť od 01. 08. 1997 a bol zrušený s účinnosťou od 01. 01. 2013 zákonom č. 396/2012 Z.z.

43. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z., zriaďuje sa Študentský pôžičkový fond (ďalej len "fond") ako neštatútny účelový fond na poskytovanie pôžičiek študentom vysokých škôl.

44. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 200/1997 Z.z., fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Zapisuje sa do obchodného registra.

45. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 200/1997 Z.z., podrobnosti o činnosti a pôsobnosti fondu upraví štatút fondu.

46. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z., orgánmi fondu sú: a) rada fondu, b) riaditeľ fondu, c) dozorná rada.

47. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., riaditeľ fondu je zamestnancom fondu. Zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady.

48. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z., dozorná rada je orgánom fondu, ktorá kontroluje činnosť fondu a jeho hospodárenie.

49. Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., dozorná rada schvaľuje svoj rokovací poriadok.

50. Podľa § 6 ods. 6 zákona č. 200/1997 Z.z., dozorná rada informuje o výsledku vykonaných kontrol ministra, Študentskú radu vysokých škôl a radu fondu najmenej dvakrát do roka.

51. Podľa § 6 ods. 7 zákona č. 200/1997 Z.z., členstvo v dozornej rade je čestné.

52. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z., riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu, ktorý koná v mene fondu vo všetkých veciach s výnimkou tých, ktoré sú týmto zákonom alebo štatútom fondu vyhradené rade fondu alebo dozornej rade.

53. Podľa § 7 ods. 1 Štatútu Študentského pôžičkového fondu z novembra 2007 (ďalej len „štatút“), orgánmi fondu sú a) rada fondu, b) riaditeľ fondu, c) dozorná rada fondu.

54. Podľa § 7 ods. 2 štatútu, funkcie člena rady fondu a člena dozornej rady fondu sú nezlučiteľné. Členmi orgánov fondu môžu byť iba občania Slovenskej republiky. Členstvo a funkcie v rade fondu a dozornej rade sú čestné. Členovia orgánov fondu sú bezúhonné osoby.

55. Podľa § 7 ods. 3 štatútu, zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady fondu.

56. Podľa § 9 ods. 1 štatútu, riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu, ktorý koná v mene fondu vo všetkých veciach s výnimkou tých, ktoré sú zákonom alebo štatútom fondu vyhradené rade fondu alebo dozornej rade.

57. Podľa § 9 ods. 3 štatútu, riaditeľ fondu zodpovedá za svoju činnosť rade fondu.

58. Podľa § 9 ods. 2 štatútu, riaditeľ fondu je zamestnanec fondu, vymenúva a odvoláva ho rada fondu a určuje jeho mzdu podľa osobitných predpisov.

59. Podľa § 10 ods. 1 štatútu, dozorná rada je orgánom fondu, ktorý kontroluje činnosť fondu a jeho hospodárenie.

60. Podľa § 10 ods. 5 štatútu, dozorná rada schvaľuje svoj rokovací poriadok.

61. Podľa § 10 ods. 7 štatútu, členovia dozornej rady fondu sa môžu zúčastňovať zasadnutí rady fondu.

62. Podľa § 11 ods. 1 štatútu, činnosť fondu zabezpečujú zamestnanci fondu.

63. Podľa § 11 ods. 2 štatútu, počet zamestnancov, ich systemizáciu, pracovnú náplň, ako aj výšku mzdy v súlade s činnosťou a potrebami fondu určuje riaditeľ fondu. Informácie podáva rade fondu pri všetkých zmenách.

64. Podľa § 11 ods. 3 štatútu, fond sa člení na a) sekretariát riaditeľa, b) ekonomické oddelenie, c) oddelenie prevádzky, d) Galériu PF01. Oddelenie tvorí a) vedúci oddelenia, b) samostatný prevádzkový pracovník, c) prevádzkový pracovník. Ďalej v tomto ustanovení sú zakotvené kompetencie vedúcich oddelení, ktorí zodpovedajú za činnosť oddelení a ktorí sa zúčastňujú na príkladnom výpočte kompetencií tu uvedených.

65. Podľa § 223 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohodu o vykonaní práce, dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o brigádnickej práci študentov), ak ide o prácu, ktorá je vymedzená výsledkom (dohoda o vykonaní práce) alebo ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce (dohoda o pracovnej činnosti, dohoda o brigádnickej práci študentov).

66. Podľa § 223 ods. 2 prvá veta Zákonníka práce, na pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru sa vzťahujú ustanovenia prvej časti, § 85 ods. 1 a 2, § 90 ods. 10, § 91 až 95, § 98, § 119 ods. 1 a 6. časti.

67. Podľa § 223 ods. 5 Zákonníka práce, spory vyplývajúce z tejto dohody sa prejednávajú rovnako ako spory z pracovného pomeru.

68. Podľa § 226 ods. 1 Zákonníka práce, dohodu o vykonaní práce zamestnávateľ môže uzatvoriť s fyzickou osobou, ak rozsah práce (pracovnej úlohy), na ktorý sa táto dohoda uzatvára, nepresahuje 350 hodín v kalendárnom roku. Do rozsahu práce sa započítava aj práca vykonávaná zamestnancom pre zamestnávateľa na základe inej dohody o vykonaní práce.

69. Podľa § 226 ods. 2 Zákonníka práce, dohoda o vykonaní práce sa uzatvára písomne, inak je neplatná. V dohode o vykonaní práce musí byť vymedzená pracovná úloha, dohodnutá odmena za jej vykonanie, doba, v ktorej sa má pracovná úloha vykonať, a rozsah práce, ak jej rozsah nevyplýva priamo z vymedzenia pracovnej úlohy. Písomná dohoda o vykonaní práce sa uzatvára najneskôr deň pred dňom začatia výkonu práce.

70. Podľa § 1 ods. 1 Zákonníka práce, tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

71. Podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce, závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom, za mzdu alebo odmenu.

72. Podľa § 1 ods. 3 Zákonníka práce, závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

73. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

74. Podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu.

75. Podľa § 17 ods. Zákonníka práce, neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť.

76. Podľa § 222 ods. 1 Zákonníka práce, ak sa zamestnanec bezdôvodne obohatí na úkor zamestnávateľa, alebo ak sa zamestnávateľ bezdôvodne obohatí na úkor zamestnanca, musí obohatenie vydať.

77. Podľa § 222 ods. 2 Zákonníka práce, bezdôvodné obohatenie na účely tohto zákona je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

78. Podľa § 222 ods. 3 Zákonníka práce, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na či úkor bol získaný. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

79. Podľa § 222 ods. 6 Zákonníka práce, vrátenie neprávom vyplatených súm môže zamestnávateľ od zamestnanca požadovať, ak zamestnanec vedel alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené, a to v lehote do 3 rokov od ich výplaty.

80. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

81. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

82. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

83. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

84. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

85. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

86. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

87. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

88. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

89. Pri opätovnom rozhodnutí prvoinštančný súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania vznesenej žalovanou. Túto obranu žalovanej v podobe vznesenej námietky premlčania súd po odvolacom konaní posudzoval prednostne vzhľadom na účelovosť a hospodárnosť konania, nakoľko v prípade vyhodnotenia námietky premlčania ako dôvodnej, súd by ďalej vôbec nemusel skúmať opodstatnenosť nároku žalobcu a mohol by žalobu žalobcu zamietnuť len z dôvodu premlčania tohto nároku. Otázkou vznesenej námietky premlčania žalovanou a dôvodnosť tejto obrany v súdnej veci vyhodnocoval odvolací súd v zrušujúcom uznesení, keď tento dospel k právnomu názoru, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca uplatnil v rámci plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 Občianskeho zákonníka, teda včas. Týmto názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný podľa § 391 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V intenciách tohto právneho názoru odvolacieho súdu v súdnej veci súd pri opätovnom rozhodnutí dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovanou nie je dôvodná. Žalobca v konaní uplatnil nárok voči žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, keď uviedol konkrétne právny dôvod tohto nároku z titulu prijatia žalovanou plnenia z neplatného právneho úkonu, ktorými boli dohody o vykonaní práce uzavreté medzi žalobcom a žalovanou dňa 11.03.2010, 19.04.2010, 14.06.2010, 20.10.2010, 17.12.2010 a 20.04.2011. Súdna prax aj právna teória pod premlčaním rozumie márne uplynutie doby ustanovenej v zákone na vykonanie práva. Znamená to výrazné oslabenie subjektívneho práva strany sporu, keďže premlčaním síce nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak povinný pred súdom čelí uplatnenému právu námietkou premlčania. Nárok oprávneného trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevyhmáateľným (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/2958/2007 zo dňa 13.11.2008). Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v takej dobe ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčaciu dobu, v ktorej musí oprávnený subjekt svoje právo uplatniť na súde upravuje Občiansky zákonník rozdielne pri jednotlivých nárokoch. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa musí podľa § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatniť v subjektívnej premlčacej dobe 2 rokov plynúcej odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, najneskôr v trojročnej objektívnej premlčacej dobe (ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie 10 ročnej premlčacej dobe) odo dňa, keď k nemu došlo. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt, treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba v takomto prípade začne plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa však vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Ak ide teda o bezdôvodné obohatenie získané plnením z absolútne neplatnej zmluvy je rozhodné okrem vedomosti o osobe povinnej, kedy sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach zakladajúcich dôvod neplatnosti zmluvy pričom je rozhodujúci ten subjektívny moment, kedy oprávnený zistí také skutkové okolnosti, z ktorých môže vyvodiť, že zmluva, na základe ktorej bolo plnené, je neplatná. Plynutie subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 28Cdo/1764/2009, sp.zn. 28Cdo/208/2012, na ktoré poukazuje odvolací súd v zrušujúcom uznesení, sa viaže ku dňu, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Vyžaduje sa pri tom skutočná (preukázaná) vedomosť oprávneného, pričom nepostačuje, že tento mal možnosť sa potrebné skutočnosti (skutkové okolnosti, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodit') dozvedieť aj skôr. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne zistené, že žalovaná v období od 01.08.2009 do 31.07.2011 bola členkou dozornej rady Študentského pôžičkového fondu. Štatutárnym orgánom fondu v rozhodnom čase, kedy došlo k uzatvoreniu sporných dohôd o vykonaní práce bol F. L. L.. Študentský pôžičkový fond konajúci prostredníctvom štatutárneho orgánu F. L. L., riaditeľa, uzavrel so žalovanou, ale i s inými členmi dozornej rady a rady fondu dohody o vykonaní práce, v ktorých poveril členov dozornej rady a rady fondu úlohami, o ktorých žalobca po zmene funkcionárov fondu tvrdí, že ich plnenie vyplýva z členstva dozornej rady a rady fondu. Žalovaná v konaní

popiera, že plnenie, ktoré poskytla na základe týchto dohôd, ktoré sú označené ako dohody o vykonaní práce, súviselo s jej pôsobením v dozornej rade. Odmeny vyplácané na základe týchto dohôd, ktoré boli uzatvorené s členmi rady fondu a s členmi dozornej rady fondu sa vo výdavkoch fondu zaraďovali medzi mzdové výdavky, ktoré neboli odlišné od mzdových výdavkov riadnych zamestnancov fondu, keďže fond mal aj riadnych zamestnancov. Výročná správa o činnosti a hospodárení fondu vrátane účtovnej závierky sa podľa zákona č. 200/1997 Z.z. § 4 písm. e/ predkladala Národnej rade SR. V zápisnici z 15.-tej schôdze výboru Národnej rady SR pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport zvolanej na 16.06.2011 je uvedené (bod 11 programu), že výbor Národnej rady SR pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport neprijal platné uznesenie nakoľko návrh uznesenia nezískal súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov výboru. Na základe uvedeného rada fondu a dozorná rada fondu uznesením zo dňa 14.09.2011 požiadala advokátsku kanceláriu AENEA Legal s.r.o., so sídlom v Bratislave o vypracovanie stanoviska k otázke, či môže člen rady fondu a člen dozornej rady uzatvoriť dohodu o vykonaní práce so Študentským pôžičkovým fondom, resp. či uzavretie predmetnej dohody je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde. Výstupom k tejto žiadosti bolo Memorandum zo dňa 05.10.2011, kde bola zodpovedaná položená otázka tak, že dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady fondu a členom dozornej rady fondu so Študentským pôžičkovým fondom nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde. Ing. Ľubomír Zburín, ktorý v mene fondu uzatváral s členmi rady fondu a dozornej rady fondu dohody o vykonaní práce a tieto uzavrel za fond i so žalovanou ako členkou dozornej rady fondu, vyplácal na základe týchto dohôd odmeny členom rady fondu a dozornej rady fondu. Tento bol odvolaný z funkcie štatutárneho orgánu fondu ku dňu 31.10.2011. Nové vedenie fondu na základe revízie dohôd o vykonaní práce a vyplatených odmien účastníkom tejto dohody, teda aj žalovanej, vyzvalo členov rady fondu a dozornej rady fondu aby vrátili vyplatené odmeny z dohôd o vykonaní práce a pokiaľ žiadosti nevyhoveli, podalo na súdoch Slovenskej republiky žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Takáto výzva smerovala i pre žalovanú, keď žalovaná na výzvu fondu zo dňa 04.12.2012 na vrátenie odmien, ktoré jej boli vyplatené podľa dohôd o vykonaní práce nereagovala vrátením vyplatených odmien. Žalobca preto voči žalovanej uplatnil nárok na súde na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 21.12.2012. Uplatnil ho vo výške 6.661,72 Eur z dohôd o vykonaní práce uzavretých dňa 11.03.2010, 19.04.2010, 14.06.2010, 20.10.2010 17.12.2010 a 20.04.2011. V súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 11.03.2010 fond vyplatil odmenu žalovanej dňa 16.03.2010 v sume 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 %-nej dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto, v súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 19.04.2010 fond vyplatil žalovanej odmenu dňa 22.04.2010 v sume 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 %-nej dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto, v súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 14.06.2010 fond vyplatil žalovanej odmenu dňa 29.06.2010 v sume 3.000,- Eur brutto, po zrazení 19 %-nej dane 570,- Eur odmenu 2.430,- Eur netto, v súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 20.10.2010 fond vyplatil odmenu žalovanej dňa 22.10.2010 v sume 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 %-nej dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto, v súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 17.12.2010 fond vyplatil odmenu žalovanej dňa 20.12.2010 v sume 3.000,- Eur brutto, po zrazení 19 %-nej dane 570,- Eur odmenu 2.430,- Eur netto a v súvislosti s dohodou o vykonaní práce zo dňa 20.04.2011 fond vyplatil žalovanej odmenu dňa 29.04.2011 v sume 165,43 Eur brutto, po zrazení 19 %-nej dane 31,43 Eur odmenu 134,- Eur netto. Nakoľko pre začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, v ktorom došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na čas vyplatenia jednotlivých odmien podľa dohôd žalovanej zo strany fondu, keď k ich vyplateniu došlo dňa 16.03.2010, dňa 22.04.2010, dňa 29.06.2010, dňa 22.10.2010, dňa 20.12.2010 a dňa 29.04.2011 a čas podania žaloby na súde o vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto dohôd, keď žaloba bola podaná dňa 21.12.2012 nemožno dospieť k inému záveru, než že žalobca žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto dohôd ako neplatných právnych úkonov uplatnil na súde včas, teda v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, ktorá do podania žaloby na súde o vydanie bezdôvodného obohatenia neuplynula. Za okamih začatia plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa názoru súdu je potrebné určiť dátum 05.10.2011. Vtedy sa žalobca, nové vedenie Študentského pôžičkového fondu skutočne dozvedelo o neplatnosti uzatvorených dohôd, a to s poukazom na závery právnej analýzy vypracovanej advokátskou kanceláriou AENEA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, čím sa nové vedenie Študentského pôžičkového fondu dozvedelo o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na úkor Študentského pôžičkového fondu obohatil. Toto právne stanovisko advokátskej kancelárie bolo vypracované po neschválení výročnej správy a účtovnej závierky fondu za rok 2010 dňa 05.10.2011. Od tohto dňa potom začala plynúť žalobcovi subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Takýto právny názor vyslovil i odvolací súd v tejto veci v zrušujúcom uznesení, ktorým je prvoinštančný súd viazaný. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení poukázal i na právne závery ohľadne tejto otázky aj v iných

rozhodnutiach súdov, Krajského súdu v Bratislave v uznesení sp.zn. 6CoPr/4/2014 zo dňa 19.06.2014, Krajského súdu v Žiline v rozsudku č.k. 11CoPr/7/2013-315 zo dňa 30.06.2014, Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp.zn. 6CoPr/9/2014 zo dňa 21.05.2015, keď určenie momentu plynutia subjektívnej premlčacej doby od 05.10.2011 Okresným súdom Bratislava V nevytkol ako nesprávny záver súdu prvej inštancie ani Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 10CoPr/5/2015 zo dňa 27.08.2015 a za nesprávne právne posúdenie veci označil Krajský súd v Nitre v uznesení sp.zn. 9CoPr/3/2015 zo dňa 14.04.2016 záver súdu prvej inštancie, že subjektívna premlčacia doba podľa § 107 Občianskeho zákonníka v totožnej právnej veci plynie od vyplatenia odmien účastníkovi dohody o vykonaní práce. Tiež poukázal, že ani Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 5Cdo/435/2014 zo dňa 29.06.2016, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoPr/7/2013 zo dňa 30.06.2014 nevytkol súdom prvej a druhej inštancie nesprávne právne posúdenie veci v otázke, či bola námietka premlčania žalovanou vznesená dôvodne, keď súdy vychádzali zo záveru, že až odo dňa 05.10.2011 sa mohol žalobca z memoranda právneho zástupcu dozvedieť o tom, že na strane žalovaných, od ktorých sa mal žalobca vydania bezdôvodného obohatenia na rovnakom skutkovom právnom základe domáhať, vzniklo bezdôvodné obohatenie. Z ohľadom na uvedené, dvojročná subjektívna premlčacia lehota by žalobcovi márne uplynula až dňom 05.10.2013. Keďže žalobu podal na súde dňa 21.12.2012, podal ju v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil námietku žalovanej o premlčaní nároku žalobcu ako nedôvodnú. Z výpovede svedka F. L. L., ktorý bol vo funkcii riaditeľa fondu do 31.10.2011 a ktorý v mene fondu uzatváral dohody s členmi rady fondu a dozornej rady fondu, a teda i so žalovanou, a ktorý sám odmeny členom rady fondu a dozornej rady fondu priznával vyplýva, že nemal záujem v mene fondu skúmať platnosť dohôd a oprávnenosť výplaty odmien na základe týchto dohôd. Mal za to, že len stály zamestnanec nemôže byť členom rady fondu a členom dozornej rady fondu. Takéto usmernenie dostal i z Ministerstva školstva. Z uvedeného potom vyplýva, že mal za to, že s členom rady fondu a členom dozornej rady fondu možno uzavrieť dohodu o vykonaní práce ako „s nestálym zamestnancom“ fondu. Preto jeho svedecká výpoveď nič nemení na závere súdu o určení okamihu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie včasného nároku žalobcu na súde, keď súd ustálil okamih začiatku plynutia tejto subjektívnej premlčacej doby na deň 05.10.2011.

90. Žalobca sa žalobou v konaní domáha voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia z neplatných právnych úkonov, ktorými sú dohody o vykonaní práce, ktoré boli medzi Študentským pôžičkovým fondom, ktorého je právnym nástupcom uzavreté so žalovanou dňa 11.03.2010, 19.04.2010, 14.06.2010, 20.10.2010, 17.12.2010 a 20.04.2011. Ani po odvolacom konaní súd vo veci nedospel k inému záveru, než k takému, že tieto dohody o vykonaní práce sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže nepochybne obchádzajú ustanovenie § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z., o Študentskom pôžičkovom fonde, ktorý bol platný a účinný v rozhodnom čase, kedy dohody boli uzatvorené. V zmysle tohto zákonného ustanovenia jeho druhej vety, zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady. Podľa § 223 ods. 1 Zákonníka práce (v znení účinnom do 31.08.2011) zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohodu o vykonaní práce, dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o brigádnickej práci študentov), ak ide o prácu, ktorá je vymedzená výsledkom (dohodu o vykonaní práce) alebo ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce (dohodu o pracovnej činnosti, dohodu o brigádnickej práci študentov). Na pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru sa vzťahujú ustanovenia prvej časti. Z citácie zákonného ustanovenia § 223 ods. 1 Zákonníka práce účinného v čase uzatvárania dohôd o vykonaní práce, ktoré uzatvorili strany sporu nepochybne vyplýva, že na pracovnoprávny vzťah založený dohodou o vykonaní práce je možné aplikovať len ustanovenia prvej - všeobecnej časti Zákonníka práce a tiež ustanovenia, o ktorých to Zákonník práce výslovne ustanovuje. I keď Zákonník práce obsahuje úpravu bezdôvodného obohatenia (vrátane vydania majetkového prospechu získaného z neplatného právneho úkonu), ustanovenie § 223 ods. 1 Zákonníka práce vylučuje jeho aplikáciu v prípade dohôd uzatvorených mimo pracovného pomeru, vrátane dohody o vykonaní práce. Na plnenie z neplatného právneho úkonu, ktoré zakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a teda na posúdenie žalobcom uplatneného plnenia je tak preto potrebné aplikovať výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Rovnako je potrebné ustáliť, že nie je možné aplikovať na daný vzťah ustanovenie § 17 ods. 3 Zákonníka práce, a to z dôvodu, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nevznikol platne pracovnoprávny vzťah, preto sa na žalovanú, ktorá nezískala platne status zamestnanca nemôže vzťahovať ochrana v zmysle ustanovenia § 17 ods. 3 Zákonníka práce. Z uvedených dôvodov pre nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní treba aplikovať príslušné ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom

obohatení. Tento záver prijal prvoinštančný súd už pri svojom prvom rozhodnutí, keď s týmto právnym záverom súhlasil i odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že súhlasí s názorom súdu prvej inštancie i v tom, že dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce nemohli žalobca a žalovaná uzavrieť z dôvodu, že to výslovne zakazoval zákon č. 200/1997 Z.z. v § 5 ods. 4 v zmysle ktorého zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady. Doplnil, že na základe neplatnej dohody o vykonaní práce nemohol tak medzi stranami sporu vzniknúť pracovnoprávny vzťah. Preto na právny vzťah účastníkov dohôd nemožno aplikovať ustanovenia Zákonníka práce. Odvolací súd tiež vyslovil záver, že v konaní nebola preukázaná vôľa účastníkov dohody o vykonaní práce uzavrieť skutočne dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Takáto dohoda podľa názoru odvolacieho súdu mala iba zastrieť a odôvodniť vyplatenie odmien členom rady fondu a dozornej rady Študentského pôžičkového fondu, ktorým zákon č. 200/1997 Z.z. nedovoľoval za členstvo v orgánoch fondu vyplácať akúkoľvek odmenu z dôvodu že výslovne ustanovoval, že členstvo a funkcie v rade fondu a dozornej rade fondu je čestné. V tomto smere poukázal odvolací súd aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/435/2014, kde tento vyslovil, že v prejednávanej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia od členky rady fondu na základe dohody o vykonaní práce je potrebné skúmať, či uzatvárali účastníci takéto dohody (zmluvy) na podklade skutočnej, vážnej vôle a zámeru vyvolať ich právne účinky (t.j. vznik pracovnoprávneho vzťahu) alebo týmto spôsobom len obchádzali zákon a absenciu jeho ustanovení, ktoré neumožňovali odmeňovanie členov rady fondu. Podľa názoru dovolacieho súdu bolo potrebné skúmať, či nešlo o simulovaný právny úkon, a či zastieraný právny úkon je platný a vyvolal následky predpokladané zákonom.

91. Ani po doplnení dokazovania po odvolacom konaní opätovným výsluchom žalovanej ako strany sporu a svedka F.. L. L., ktorý bol štatutárnym zástupcom fondu v rozhodnom období, v ktorom boli dohody so žalovanou uzatvorené nebola preukázaná vôľa účastníkov dohôd o vykonaní práce, teda Študentského pôžičkového fondu a žalovanej uzavrieť skutočne dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce. Z doplňujúcej výpovede svedka F.. L. L. po odvolacom konaní vyplynulo, že k týmto dohodám došlo na podnet a pokyn audítora, ktorý odporučil mimopracovnú činnosť honorovať. Z uvedeného možno uzavrieť, že žalobca resp. jeho právny predchodca nemal skutočnú vôľu a zámer vyvolať právne účinky dohody o vykonaní práce, ktorú uzatvoril resp. ktoré uzatvoril so žalovanou, t.j. vznik pracovnoprávneho vzťahu, ale týmito dohodami len účastníci obchádzali zákon a absenciu jeho ustanovení, ktoré neumožňovali odmeňovanie členov rady fondu a dozornej rady fondu. Išlo o simulované právne úkony, ktoré sú pre nedostatok vážnosti vôle účastníkov právneho úkonu neplatné. Nie je platný ani zastretý (disimulovaný) právny úkon, ktorým je nepomenovaná, atypická dohoda o vyplatení dohody pre členku dozornej rady fondu, pretože podľa § 6 ods. 7 zákona č. 200/1997 Z.z., o Študentskom pôžičkovom fonde, členstvo v dozornej rade je čestné (bezodplatné). Účastníci podľa § 51 Občianskeho zákonníka môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená, táto však nesmie odporovať obsahu alebo účelu zákona.

92. Z neplatných právnych úkonov vzniká nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. K správneému záveru, či na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie v zmysle záverov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení bolo potrebné ďalej zisťovať, aké práce mali byť na základe dohody o vykonaní práce žalovanou vykonávané, ďalej či ukladané úlohy spadali do pôsobnosti člena dozornej rady, alebo išlo o práce mimo pôsobnosti tejto funkcie ako tvrdí v konaní žalovaná.

93. Po doplnení dokazovania po odvolacom konaní súd dospel k záveru, že činnosti, ktoré žalovaná vykonávala na základe neplatných dohôd o vykonaní práce, vykonávala v rámci svojho členstva v dozornej rade právneho predchodcu žalobcu a nie nad rámec tejto funkcie, a keďže sa jedná o funkciu čestnú tak ako to vyplýva z § 6 ods. 7 zákona č. 200/1997 Z.z., podľa ktorého členstvo v dozornej rade je čestné, potom možno mať za to, že táto funkcia je bezodplatná a preto žalovaná ako členka dozornej rady fondu nemohla očakávať za činnosť, ktorú vykonávala v rámci funkcie člena dozornej rady fondu žiadnu odmenu. Do pôsobnosti dozornej rady fondu podľa zákona, konkrétne § 6 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde patrila kontrola činnosti fondu a jeho hospodárenia. V zmysle § 6 ods. 6 citovaného zákona do jej pôsobnosti patrila aj informačná funkcia, keď dozorná rada mala v pôsobnosti informovať o výsledku vykonaných kontrol ministra, Študentskú radu vysokých škôl a radu fondu najmenej dvakrát do roka. V súlade so zákonom pôsobnosť dozornej rady bola upravená i v Štatúte fondu v § 10 ods. 1, podľa ktorého dozorná rada je orgánom fondu, ktorý kontroluje činnosť fondu a jeho hospodárenie. Ani štatút fondu neupravoval inak pôsobnosť dozornej rady fondu, než ako ju upravoval

samotný zákon. Zákon, i Štatút fondu pokiaľ ide o vymedzenie pôsobnosti dozornej rady fondu je strohý. Možno mať však za to, že v rámci kontroly činnosti fondu a jeho hospodárenia dozorná rada a jej jednotliví členovia, keďže dozorná rada je kolektívny orgán, nepochybne boli oprávnení sledovať a vyhodnocovať hospodárenie fondu tak, ako to tvrdila žalovaná, a tak, ako to vyplynulo i zo svedeckej výpovede F. L. L., bývalého riaditeľa fondu, ale aj celkovú činnosť fondu, teda nielen v oblasti jeho hospodárenia. Vyplyva to z dikcie zákona, ako aj samotného štatútu, keď dozorná rada je orgánom fondu, ktorý kontroluje akúkoľvek činnosť fondu. Je vnútorným orgánom fondu, ktorý v rámci kontrolnej činnosti fondu kontroluje jeho hospodárenie, teda účtovné závierky a audítorské správy, ale aj celkovú činnosť fondu. K tomu, aby túto činnosť fondu, teda nie len hospodárenie mohla preveriť, musí mať podklady, ktoré je oprávnená si vyžiadať od iných orgánov fondu, riaditeľa, rady fondu, ale jej úloha pri kontrolnej funkcii nie je pasívna. Sama musí vyvíjať aktívnu činnosť, zhromažďovať si podklady, vyhodnocovať si ich, aby mala poznatky na dostatočné preverenie činnosti fondu a aby si ich mohla porovnať s predloženými poznatkami od iných orgánov fondu ku kontrole ich správnosti. Tiež má informačnú povinnosť, pričom aj z tejto povinnosti vyplýva jej aktivita mať dostatok poznatkov, podkladov, materiálov, ktoré si musí sama zhromažďovať, aby podávala overené a správne informácie tak, ako jej to ukladá zákon a Štatút fondu. Nie je v súlade s jej funkciou spoliehať sa len na podklady, materiály a poznatky predkladané jej v rámci kontrolnej, informačnej činnosti inými orgánmi fondu. Akákoľvek kontrolná činnosť nespočíva len v mechanickej kontrole, ale zahŕňa množstvo iných vedľajších činností, ktoré vedú k výsledku kontrolného mechanizmu dozornej rady fondu. Tak ako už súd dôvodí, medzi stranami sporu nevznikol pracovnoprávny vzťah, žalovaná nemohla vykonávať svoju činnosť ako zamestnankyňa fondu, svoju činnosť vykonávala ako členka dozornej rady v rámci svojej čestnej a bezodplatnej funkcie. Ďalej tak ako súd už dôvodí, nebol zistený prejav vôle účastníkov dohody založiť dohodami pracovnoprávny vzťah, ale uzatvorenými dohodami účastníci dohôd obchádzali zákon. Išlo o simuláciu zákonom nedovoleného konania, preto sa účastníci dohôd nemôžu dovolávať právnych dôsledkov inak spojených s platným právnym úkonom.

94. So žalovanou bolo uzatvorených 6 dohôd o vykonaní práce dňa 11.03.2010, 19.04.2010, 14.06.2010, 20.10.2010, 17.12.2010 a 20.04.2011. Podľa dohody zo dňa 11.03.2010 bola uložená úloha žalovanej rozpracovať uznesenie vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 na podmienky fondu na spoločné zasadanie rady a dozornej rady fondu, ktoré sa malo konať dňa 16.03.2010. Treba doplniť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zasadnutia rady fondu a dozornej rady fondu sa uskutočňovali spoločne. Predmetná úloha však bola uložená na plnenie už pred uzavretím tejto dohody zo dňa 11.03.2010 na spoločnom zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.12.2009, ako to vyplýva zo zápisnice zo spoločného zasadnutia rady a dozornej rady zo dňa 16.12.2009. Táto úloha bola uložená v uznesení č. 5 prijatého na tomto zasadnutí, keď rada fondu prijala na vedomie informáciu Plavčana o aplikácii uznesenia Vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 do štatútu fondu s tým, že do budúceho zasadnutia rady fondu predložia návrhy a pripomienky, ktoré sa budú riešiť v spolupráci s legislatívnym odborom Ministerstva školstva SR, pričom za splnenie tejto úlohy boli zodpovední riaditeľ, členovia rady a dozornej rady fondu. Kontrola splnenia tejto úlohy vyplýva zo zápisnice zo spoločného zasadnutia rady a dozornej rady fondu, ktoré sa konalo dňa 16.03.2010, ktorá skutočnosť vyplýva zo strany 2 predmetnej zápisnice. K splneniu tejto úlohy konkrétne u žalovanej sa vzťahuje písomný výstup, ktorým je „Vyjadrenie k uzneseniu Vlády Slovenskej republiky č. 734“ zo dňa 14.04.2010, ktoré žalovaná ako členka dozornej rady fondu adresovala vtedajšiemu riaditeľovi fondu F. L. L.. Ak potom na zasadnutí rady fondu a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010 bolo skonštatované, že k tomuto dňu táto úloha bola splnená, nemohla byť splnená žalovanou, ktorá výstup k tejto úlohe datovala až dňa 14.04.2010, teda takmer jeden mesiac po spoločnom zasadnutí rady a dozornej rady fondu, ktoré sa konalo dňa 16.03.2010, kde bolo konštatované splnenie tejto úlohy v zmysle uznesenia č. 5 zo zasadnutia rady a dozornej rady fondu zo dňa 16.12.2009. Žalovaná v konaní nerozporovala, že tento výstup sa viaže k dohode zo dňa 11.03.2010. V súvislosti s dohodou zo dňa 11.03.2010 fond vyplatil odmenu žalovanej dňa 16.03.2010, teda takmer jeden mesiac pred tým, ako žalovaná odovzdala výstup tejto úlohy. Už samotné tieto skutkové okolnosti osvedčujú prijať záver, že dohoda o vykonaní práce zo dňa 11.03.2010 len zakrývala odmeňovanie žalovanej ako členky dozornej rady fondu, ktorá preukázateľne výstup úlohy neuskutočnila ku dňu 16.03.2010, keď navyše túto úlohu plnila z titulu funkcie členky dozornej rady fondu, keď táto úloha jej bola uložená na plnenie na spoločnom zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.12.2009, ako aj ostatným členom dozornej rady fondu a rady fondu, ako aj riaditeľovi fondu. Dohoda zo dňa 11.03.2010 mala len zabezpečiť odmenu pre žalovanú za úlohu, ktorú mala plniť ako členka dozornej rady fondu.

Podľa dohody zo dňa 19.04.2010 bola žalovanej uložená úloha pripraviť návrh na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 na

spoločné zasadnutie rady fondu a dozornej rady fondu konané dňa 22.04.2010. K tejto dohode žalobca na žiadosť žalovanej predložil písomný výstup označený ako „MEMORANDUM“ s ďalším označením „Vec: Návrhy pôžičiek poskytovaných ŠPF“ bez dátumu vyhotovenia. Výstup je od žalovanej ako členky dozornej rady ŠPF. Žalovaná v konaní poprela, že by tento písomný výstup sa týkal jej úlohy podľa dohody zo dňa 19.04.2010. Žiaden iný výstup k splneniu tejto úlohy nedoložila, výstup k tejto dohode jednoznačne nepreukázala ani výpoveďou svedka F. L. L., ktorý sa konkrétne k splneniu jednotlivých úloh podľa jednotlivých dohôd nevedel vyjadriť. Žalovaná neuniesla tak dôkazné bremeno preukázať, že plnenie podľa tejto dohody žalobcovi poskytla. Pre nepreukázanie dôkazného bremena žalovanou ohľadne splnenia úlohy podľa dohody zo dňa 19.04.2010 nárok na odmenu podľa tejto dohody žalovanej nevznikol. Žalovaná bola v konaní povinná preukázať, či úlohu splnila, a či splnenie tejto úlohy je nad rámec člena dozornej rady fondu. Nemožno opomenúť, že časť tejto úlohy bola zadaná na vypracovanie pre členov rady fondu a členov dozornej rady fondu na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010 v uznesení č. 3 pokiaľ ide o prípravu návrhu na úpravu sadzovníka poplatkov a náhrad fondu od 01.07.2010. Táto úloha bola uložená členom rady fondu a členom dozornej rady fondu, keď na tejto skutočnosti nič nemení, že pre členov dozornej rady bola uložená na báze dobrovoľnosti. Ak by žalovaná aj túto úlohu plnila a pripravila návrh na úpravu sadzovníka poplatkov a náhrad, plnila by ju ako členka dozornej rady fondu na základe dobrovoľného splnenia tejto úlohy ako členkou dozornej rady fondu. Preto odmena za túto časť úlohy by jej nepatriala. Žalovaná v konaní pred súdom neobjasnila, ktorej dohody by sa mal týkať predmetný výstup predložený žalobcom. Ak sa nemal týkať žiadnej z uzavretých dohôd, tento výstup potom len preukazuje žalobcom tvrdenú skutočnosť, že takéto úlohy, aké spracovávala žalovaná v tomto výstupe potom patrili do funkcie člena dozornej rady fondu. Potom za takéto úlohy splnené členom dozornej rady fondu v rámci funkcie odmena nepatrí.

Podľa dohody zo dňa 14.06.2010 bola žalovanej uložená úloha pripraviť návrh na dopracovanie štatútu fondu v súlade s uzneseniami rady fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzovníka poplatkov, a to v období od 15.06.2010 do 29.06.2010. Predmetná úloha však bola uložená už pred uzavretím tejto dohody členom rady a dozornej rady fondu dňa 22.04.2010 na zasadnutí rady a dozornej rady fondu, ako to vyplýva zo zápisnice z tohto zasadania, bod 7, kde je uvedené, že aj na základe pripomienok a návrhov členov rady a dozornej rady sa pripravuje novelizácia štatútu fondu s platnosťou od 01.09.2010. Z uvedené vyplýva, že príprava novelizácie štatútu fondu patrila do výkonu funkcie člena dozornej rady fondu. Obsah úlohy podľa dohody zo dňa 14.06.2010 je totožný s úlohou uloženou na vypracovanie pripomienok a návrhov členov rady a dozornej rady fondu k novelizácii štatútu fondu uloženou na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 22.04.2010. I keď k plneniu tejto úlohy bol doložený písomný výstup „Štatút študentského pôžičkového fondu“ bez jeho datovania, o ktorom žalobca tvrdil, že je výstupom žalovanej a žalovaná túto skutočnosť nepoprela, možno prisvedčiť žalobcovi, že z predloženého výstupu nemožno vyvodit' prínos odrážajúci sa v konečnom znení štatútu fondu, ktorý bol po novelizácii prijatý. V súvislosti s touto dohodou o vykonaní práce žalovaná prijala odmenu dňa 29.06.2010 po zdanení v sume 2.430,- Eur, v prípade predchádzajúcich dvoch dohôd prijala odmenu po zdanení vždy po 134,- Eur. Keďže obsahom dohody bola tá istá úloha, ako bola uložená na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 22.04.2010 pre členov rady fondu a dozornej rady fondu, žalovaná nepreukázala, že by túto úlohu, pokiaľ by aj preukázala v konaní prínos splnenia tejto úlohy pre žalobcu, vykonala nad rámec čestnej funkcie člena dozornej rady fondu, ktorá úloha jej bola uložená na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 22.04.2010. Preto aj z tejto dohody sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Podľa dohody zo dňa 20.10.2010 bola uložená žalovanej úloha pripraviť analýzu posúdenia žiadosti o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do dvojnásobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného. Predmetná úloha však bola uložená už pred uzavretím tejto dohody zo dňa 20.10.2010 členom rady a dozornej rady fondu na spoločnom zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010, o čom svedčí zápisnica z tohto zasadnutia. V uznesení č. 1 je uvedené, že sa ukladá členom rady a dozornej rady vypracovať vlastné námety a podnety, ako postupovať pri poskytovaní pôžičiek pre študentov študujúcich na slovenských vysokých školách a v zahraničí v súlade so zákonom, prípadne rozhodnutiami rady fondu. K tejto úlohe bol predložený písomný výstup žalovanej označený ako „MEMORANDUM“ s ďalším označením „Vec: Pripomienky a komentáre k novele zákona“ bez dátumu vyhotovenia. Vyplýva z neho, že je od žalovanej ako členky dozornej rady ŠPF. Tento výstup predložil na žiadosť žalovanej žalobca s tvrdením, že sa týka úlohy žalovanej podľa dohody zo dňa 20.10.2010. Žalovaná toto tvrdenie žalobcu nerozporovala. Z obsahu tohto výstupu však vyplýva, že tento obsahovo nesúvisí so zadanou úlohou, jeho obsahom sú pripomienky k novele zákona, čo nebolo predmetom dohody zo dňa 20.10.2010. K tejto dohode nebol predložený žalobcom a ani žalovanou iný výstup, žalovaná preto nepreukázala splnenie úlohy podľa tejto dohody, keď splnenie tejto úlohy nevyplývalo

jednoznačne ani z výpovede svedka F. L. L., ktorý len všeobecne vypovedal o plnení úloh žalovanej podľa dohôd. Žalovaná iný výstup k tejto dohode nepredložila, a tak neunesla dôkazné bremeno preukázania splnenia tejto úlohy. Navyše, ak by aj túto úlohu splnila a predložila by o tom dôkazy, porovnaním úlohy s úlohou, ktorá bola uložená členom rady a dozornej rady fondu na spoločnom zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010 v uznesení č. 1 vyplýva, že ide o totožné úlohy, teda keby ju žalovaná aj plnila, plnila by ju v rámci výkonu funkcie člena dozornej rady fondu. V súvislosti s touto dohodou žalovaná prijala plnenie po zdanení vo výške 134,- Eur dňa 22.10.2010, keď je nepriehľadnou skutočnosťou i to, že kontrola vypracovania predmetnej úlohy zo strany členov rád fondu bola zaznamenaná v zápisnici zo spoločného zasadnutia rady a dozornej rady fondu už dňa 22.04.2010, čo je konštatované na strane 1 zápisnice z tohto zasadnutia o tom, že táto úloha bola splnená. Ak by malo ísť o inú úlohu, než bola zadaná na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010, žalovaná bola povinná súdu preukázať výstup k dohode zo dňa 20.10.2010, ak by malo ísť o inú úlohu nad rámec funkcie člena dozornej rady fondu. Iný výstup k tejto dohode predložený nebol. Žalovaná tak nepreukázala plnenie tejto úlohy podľa dohody v prospech žalobcu. Pokiaľ prijala odmenu za túto úlohu, vzniklo na jej strane bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu.

Podľa dohody zo dňa 17.12.2010 bola uložená žalovanej úloha pripraviť zhodnotenie kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone o novele súvisiacich zákonov v období od 22.12.2010 do 31.12.2010. Aj táto úloha bola uložená na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010 v uznesení č. 1 členom rady a dozornej rady fondu, keď vypracovanie námetov a podnetov ako postupovať pri poskytovaní pôžičiek sa týkalo aj študentov študujúcich nielen na zahraničných vysokých školách ale aj na slovenských vysokých školách. K tejto úlohe bol predložený písomný výstup žalovanej zo dňa 17.01.2011. Medzi stranami nebolo sporné, že tento výstup sa týka predmetnej dohody. Aj splnenie tejto úlohy však bolo uložené žalovanej ako členke dozornej rady fondu už na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 16.03.2010. Preto túto úlohu žalovaná plnila v rámci výkonu tejto funkcie a odmena za ňu, ktorá jej bola vyplatená dňa 20.12.2010 v sume netto 2.430,- Eur, po zdanení jej nepatrí. Tiež nemožno prehliadnuť, ako to bolo v prípade i dohody zo dňa 11.03.2010, že v tomto prípade odmena za úlohu žalovanej bola vyplatená už dňa 20.12.2010, pričom výstup k tejto dohode je datovaný dňom 17.01.2011. Aj touto dohodou zo dňa 17.12.2010 je tak zakryté odmeňovanie žalovanej ako členky dozornej rady fondu, ktoré v tom čase bolo bezplatné. Vyplatenie odmeny nebolo v súlade so zákonom, preto žalovaná sa aj z tejto dohody na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila.

Podľa dohody zo dňa 20.04.2011 bola žalovanej uložená úloha pripraviť alternatívny návrh poskytovania pôžičiek v akademickom roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách. K splneniu tejto úlohy nebol dokladovaný žiaden písomný výstup, nebolo jednoznačným spôsobom žiadnym dôkazom produkovaným žalovanou preukázaný ani ústny výstup k splneniu tejto úlohy. Žalobca v konaní tvrdil, že táto úloha bola uložená členom rady a dozornej rady fondu na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 17.12.2010 v uznesení č. 6, kde bolo uložené členom rady a dozornej rady pripraviť návrhy ako riešiť celkovú situáciu v poskytovaní pôžičiek pre študentov a riešiť sadzobník poplatkov tak, aby boli služby, ktoré sú nadštandardné, rentabilné pre fond. Ďalej tvrdil, že splnenie tejto úlohy bolo zaznamenané v zápisnici zo spoločného zasadnutia rady a dozornej rady fondu zo dňa 29.04.2011 na strane 2, kde je konštatované, že úloha bola splnená. V súvislosti s touto dohodou bola žalovanej vyplatená odmena netto 134,- Eur dňa 29.04.2011. Nakoľko žalovaná nepredložila k tejto úlohe výstup, ani v písomnej a nepreukázala ho ani v ústnej podobe, opätovne súd mohol dospieť len k záveru, že nepreukázala splnenie úlohy podľa tejto dohody, a teda ak prijala plnenie za túto úlohu, na úkor žalobcu sa bezdôvodne obohatila. Keďže nebol doložený žiaden výstup k tejto dohode, súd nemohol porovnať obsah tohto výstupu s úlohou zadanou podľa dohody a s úlohou zadanou na zasadnutí rady a dozornej rady fondu dňa 17.12.2010 v uznesení č. 6.

95. Porovnaním dohôd o vykonaní práce zo dňa 14.06.2010, zo dňa 20.10.2010 a zo dňa 17.12.2010 s ostatnými predloženými dohodami o vykonaní práce, ktoré boli uzatvorené toho istého dňa s niektorými ďalšími členmi rady fondu (nie dozornej rady fondu, lebo tie v konaní neboli dokladované) a na základe ktorých boli vyplatené odmeny týmto ostatným členom rady fondu súd zistil, že tieto boli uzatvorené na tú istú úlohu, na akú ich mala uzatvorené žalovaná. Podľa týchto dohôd boli fondom vyplatené v prípade dohôd zo dňa 14.06.2010 finančné prostriedky minimálne vo výške 25.000,- Eur a podľa dohôd zo dňa 17.12.2010 finančné prostriedky minimálne vo výške 22.000,- Eur, keď išlo o nedostatky v hospodárení fondu, na ktoré poukázala i Národná rada SR, a na kontrole ktorého sa podieľala i žalovaná v rámci výkonu funkcie členky dozornej rady fondu. Objektívne na porovnanie by však mohli byť len dohody uzatvorené s inými členmi dozornej rady fondu a výstupy k nim. Tieto a dôkaz označené, ani predložené neboli.

96. Na základe uvedených skutočností potom súd na základe doplneného dokazovania mal za to, že žalovaná činnosti na základe sporných dohôd vykonávala v rámci funkcie člena dozornej rady fondu, ktoré jej vyplývali jednak zo zákona a zo štatútu fondu a jednak z úloh uložených na spoločných zasadnutiach rady a dozornej rady fondu. Tieto činnosti vykonávala v rámci bezodplatnej funkcie členky dozornej rady fondu, a preto za tieto činnosti jej odmena nepatrí. U niektorých dohôd, tak ako súd konštatoval, žalovaná nepreukázala výstupy činností, a tak neuniesla dôkazné bremeno preukázať, aké činnosti na základe týchto dohôd pre žalobcu vykonávala. Súd sa nestotožňuje s argumentom žalovanej, že na spoločných zasadnutiach rady a dozornej rady fondu jej nemohli byť ako členke dozornej rady fondu ukladané úlohy vyplývajúce z uznesení prijatých na týchto zasadnutiach s tým, že išlo o úlohy nad rámec činnosti člena dozornej rady fondu. Ako súd už dôvodí, kontrolná funkcia fondu, jeho hospodárenia a informačná povinnosť dozornej rady fondu nespočíva v pasívnom výkone tejto funkcie, ale v aktívnom výkone tejto funkcie, ktorá našla odraz v úlohách ukladaných členom dozornej rady (tiež členom rady fondu) na spoločných zasadnutiach rady a dozornej rady fondu. Nešlo o úlohy nad rámec člena dozornej rady fondu. Nič na tejto skutočnosti nemení to, že niektorých zasadnutí sa žalovaná nezúčastnila, pretože uznesenia prijaté na týchto zasadnutiach sú záväzné, resp. boli záväzné i pre žalovanú ako členku dozornej rady fondu. Táto mala povinnosť sa s každou zápisnicou zo zasadnutia oboznámiť a vykonať uložené úlohy. Aj v uvedenom spočívala aktívna funkcia člena dozornej rady fondu.

97. Žalovaná sa tak na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, keďže prijala plnenie z absolútne neplatných právnych úkonov, keď činnosti, u ktorých preukázala výstupy podľa záverov súdu patrili do funkcie člena dozornej rady fondu. Žalovaná na základe neplatných dohôd prijala plnenie v skutočnej výške 5.396,- Eur, z dohody zo dňa 11.03.2010 v sume 134,- Eur, z dohody zo dňa 19.04.2010 v sume 134,- Eur, z dohody zo dňa 14.06.2010 v sume 2.430,- Eur, z dohody zo dňa 20.10.2010 v sume 134,- Eur, z dohody zo dňa 17.12.2010 v sume 2.430,- Eur a z dohody zo dňa 20.04.2011 v sume 134,- Eur. Suma 1.265,72 Eur predstavovala zrážky z príjmu žalovanej, konkrétne podľa dohody zo dňa 11.03.2010 v sume 31,43 Eur, z dohody zo dňa 19.04.2010 v sume 31,43 Eur, z dohody zo dňa 14.06.2010 v sume 570,- Eur, z dohody zo dňa 20.10.2010 v sume 31,43 Eur, z dohody zo dňa 17.12.2010 v sume 570,- Eur a z dohody zo dňa 20.04.2011 v sume 31,43 Eur. Zákonnou povinnosťou vykonať zrážky z príjmu žalovanej podľa týchto dohôd bolo na žalobcovi. Tento bol povinný poukázať tieto zrážky príslušnému subjektu, žalovaná podľa dohôd skutočne prijala plnenie len v čiastke 5.396,- Eur, preto sa mohla obohatiť iba o túto sumu, ktorá jej bola neoprávnene, avšak reálne vyplatená, t.j. o sumu 5.396,- Eur s tým, že iba túto finančnú čiastku získala bezdôvodne. Preto súd uložil povinnosť žalovanej žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia zaplatiť sumu 5.396,- Eur, v časti o zaplatenie sumy 1.265,72 Eur, ktorá suma predstavuje zrážky z príjmu žalovanej zamietol, pretože o túto sumu sa žalovaná bezdôvodne neobohatila. Túto sumu skutočne neprijala. Obdobne o tomto nároku rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 10CoPr/18/2016-1235 zo dňa 16.02.2017. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.265,72 Eur s príslušenstvom zamietol.

98. Po odvolacom konaní súd vykonal všetky dôkazy, ktoré strany sporu navrhli na doplnenie vykonať.

99. Zo sumy 5.396,- Eur súd žalobcovi priznal i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške 8,75 % ročne od 14.12.2012 až do zaplatenia. Pri prisúdení tohto nároku súd vychádzal z § 563 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom do 31.01.2013 v spojení s § 10 c tohto nariadenia v platnom znení.

100. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

101. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

102. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

103. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď podľa § 3 ods. 1 tohto nariadenia, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, keď aplikácia tohto znenia prichádza do úvahy vzhľadom na § 10c tohto nariadenia v platnom znení podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

104. Občiansky zákonník pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia osobitne neupravuje čas splnenia. Analogicky tu preto treba vychádzať z § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje výzva na plnenie. Túto výzvu na plnenie žalobca preukázal. Výzvou zo dňa 04.12.2012, ktorá bola doručená žalovanej náhradným spôsobom dňa 10.12.2012 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia do 3 dní od doručenia výzvy. Žalovaná mala tak vydať bezdôvodné obohatenie najneskôr do 13.12.2012. Nevydala ho, preto je odo dňa 14.12.2012 v omeškaní s jeho vydaním. Odo dňa 14.12.2012 až do zaplatenia má preto žalobca nárok z prisúdenej sumy i na zaplatenie úrokov z omeškania. Čo sa týka výšky úrokov z omeškania ku dňu 14.12.2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1,75 %, zvýšená o 8 %-ných bodov, 8,75 %, preto žalobca má nárok voči žalovanej na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne z prisúdenej sumy 5.396,- Eur. Nakoľko žalobcovi súd nepriznal nárok na zaplatenie sumy 1.265,72 Eur, z tejto sumy žalobcovi neprináležia ani úroky z omeškania. Súd preto žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.265,72 Eur od 14.12.2012 do zaplatenia zamietol.

105. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal vo veci väčší úspech než žalovaná, preto má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 62 % ($5.396,- : 6.661,72 = 0,81$ t.j. 81 %, $1.265,72 : 6.661,72 = 0,19$ t.j. 19 %, $81 \% - 19 \% = 62 \%$). Žalobca má tak nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 66 %.

106. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

107. O trovách štátu súd rozhodol s poukazom na § 251, § 253 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Trovy štátu súd uložil povinnosť nahradiť obidvom stranám sporu pomerom úspechu a neúspechu v konaní. Žalobca mal úspech v konaní 62 %, neúspech v rozsahu 38 %, preto má povinnosť nahradiť trovy konania štátu v rozsahu 38 %, žalovaná mala neúspech v rozsahu 62 %, úspech v rozsahu 38 %, preto má povinnosť nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 62 %. Trovy štátu predstavuje vyplatené svedočné svedkovi L. v sume 29,70 Eur a svedkovi A. v sume 96,05 Eur, spolu v sume 125,75 Eur. Tieto trovy konania štátu vznikli do odvolacieho konania, teda ešte za účinnosti OSP.

108. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania tak žalobcu, ako i štátu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).